

જઝાહિલ આમાલ

એટલે

અમલોનો બદલો

પુરાની કુતુબખાના

છાપી : ૩૮૫૨૧૦ ડી. (બનાસકાંઠા)

તમને તે અમલોની સજા આપવામાં આવી રહી છે
જે તમો કર્યા કરતા હતા (પા. ૨૦ સૂ. નમલ)

જઝાઉલ આમાલ

એટલે

અમલોનો બદલો

: કર્તા :

હઝરત મૌલાના શાહ મુહમ્મદ અશરફઅલી થાનવી સા. (રહે.)

: ભાષાન્તરકાર :

અહમદ હાજી આરિફ અશરફ

ખાદિમ દારૂલ ઉલુમ અશરફીયહ અરબીયહ

રાંદેર-સુરત : ૩૮૫૦૦૫.

-: પ્રકાશક :-

નુરાની ફુતુબખાના

છાપી : ૩૮૫૨૧૦ ડી. (બનાસકાંઠા)

બે બોલ

સર પુદાના નામથી જે મોટા મહેરબાન અને રહમ કર્તા છે.

જ્યાં વખાણ શરૂ થી છેવટ સુધી અક્ષાહતઆલા માટે છે. જે બધી જગતનો પેદા કરનાર અને માલીક હકીકી છે. અંગણિત દરેક સલામ નાઝીલ થાઓ બ'ને જહાનના સરદાર ખાતેમુલ અંબિયા અશરફુલ મુરસલીન હઝરત રસૂલે પુદા (સ. અ. વ.) પર અને આપના અહલે બેયત અને સર્વે સહાબાહ અને તાબેઈન રહી. ઉપર.

અસ્લાહ તખાલા કુર્આન શ.માં ફરમાવે છે કે 'જે કોઈ એક નેહી કરે છે તેને દસ બચો (સવાબ) હોય છે. અને જે કોઈ એક પુરાઈ કરે છે તેને તેના બરાબર સજા મળશે અને તેમના ઉપર મુસ્લમ થશે નહિ. (સ. અન્નામ પા. ૮)

બીજી જગ્યાએ ફરમાવે છે કે જે કોઈ બધાઈ લઈને આવ્યો તો તેને તેથી બહેતર મળશે. અને તે તેમને તે દિવસે (કિયામતના દિવસે) ત્રણગણી અમન પ્રાપ્ત થશે. અને જે કોઈ પુરાઈ લઈને આવ્યો તો તેને છાંધા મોઢે આગમાં નાખવામાં આવશે. તેજ બદલો મળશે જે કંઈ તમે કર્યા કરતા હતા. (સ. નમલ પા. ૨૦)

અને આ પછી કુર્આન શ.માં છે કે જે કોઈ નેહી લાવ્યો તો તેને ઉત્તમ બધાઈ મળશે. અને જે કોઈ પુરાઈ લઈને આવ્યો તો પુરાઈ કરનારાઓને તેટલી જ સજા મળશે જે કંઈ કરતા હતા. (સ. કિસસ, પા. ૨૦)

જે લોકોએ દુનિયામાં નખીયોના કુકમ ઉપર અમલ કર્યો તેઓને વેક બદલો મળશે. અને જેઓએ અમલ ન કર્યો તેમને સજા આપવામાં આવશે. (અકાઈફુલ ઇસ્લામ)

અને એમ પછી 'છરશાહ ફરમાવ્યું' છે 'અને જે કોઈ આમસો અને પૃથ્વીમાં છે તે અસ્લાહનું' છે કે બદલો આપે પુરાઈવાલાઓને

તેમના કરેલાનો, અને ખડલો આપે ભલાઈવાલાઓને ભલાઈથી.
(સુ. નજમ, પા. ૨૭)

જુઓ અલ્લાહ તઆલાની કૃપા અને ઈનામ કે દરેક નેકી અને ખદીના ખડલાનો આમ કનુન બતાવતી આપ્યો કે, ભલાઈનો ખડલો ઓછામાં ઓછો દસ ગણો છે. વધૂની હદ નથી ખુદાપાક જેને ચાહે દસ ગણાથી વધુ સવાબ આપે. અને પુરાઈનો ખડલો વધુમાં વધુ તેના બરાબર (એકગણો) મળશે. અને અલ્લાહ ચાહે તો એથી પણ ઓછો અથવા તદ્દન માફ કરી આપે. સારાંસ કે જરાએ તેમના ઉપર ગુસ્સો અને વધુ સખ્તી કરવામાં આવશે નહિ.

જે બંદો અલ્લાહથી ડરે છે અને તેનાથી ખોફ ધારણ કરે છે તેને માફી આપે છે અને તેની તૌબહ કબૂલ કરે છે. પર્વતના બરાબર કે દરીયાના ફીણ બરાબર ગુનાહો કર્યા હોય છતાં જ્યારે બંદો રહી અને કકળાવે માફી હાથે છે તેની જનાબમાં રજુઆત કરે છે તો તે મોટી બક્ષિશ કરનાર અલ્લાહ તેની શાને કરીમી, રહીમી વડે તેને ક્ષમા આપે છે. અને જે નિડર અને બે ખોફ થઈ ગુનાહો અને નાફરમાની કરતો જાય છે તેનાથી ગ્રામણનાક અને ગુસ્સે થાય છે. તેના વિશે આ પ્રમાણે થાય છે જેવી કરણી તેવી ભરણી એટલે જેવું કરશે તેવું પામશે. તો એ તેની શક્તિ અને મોટી મહેરબાની છે કે, આ ઉમ્મને મહુમહને મોટા અઝાબોથી બચાવ્યા છે. કારણ કે તેની રહમત તેના ગુસ્સા ઉપર ગાલિબ છે. ગુનેહગરોની બક્ષિશ કરી આપે છે. અને થોડી બંદગીની અલ્લાહ મોટી હદ કરે છે અને તે બંદાથી ખુશ થાય છે. આ તેની એનાયત અને કૃપા છે.

આ કિતાબ “જઝાઉલ આમાલ એટલે અમલોનો ખડલો.” ઉર્દુ ભાષામાં હઝરત મવલાના શાહ અશરફ અલી યાતવી (રહે.) એ લખી હતી. જેના વાંચવા અને પઠવવાથી બરાબર માણસને ખુદા પાકોને ડર પેદા થાય છે. અને નેક, ભલા કામો કરવાને ઉમ્મર અને ઉત્સાહ થાય છે. અને ખદીઓથી બચે છે. ગુજરાતની મુસ્લિમ જનતાના

લાભારે ગુજરાતી પોશાકમાં આણવામાં આવી છે. આ ફેઝવંતી ક્રિતાબ લલાવામાં હાજી ઇબ્રાહીમ મુલેમાન પટેલ સાહેબે પોતાના તેમ સર્વે મરહુમોના ઇસાલે સવાબ માટે છપાવી વકફ કરી છે. અલ્લાહ એને કબૂલ અને મકબુલે આમ ફરમાવે અને અમારી તેમ છપાવનારની નજત માટે સાધન બતાવે. આમીન.

આ ક્રિતાબ જેને મળે તે પોતે વાંચે અને બાલબચ્ચાઓને વંચાવે. એના પઢવાથી ઈમાન મજબૂત થશે. દિલમાં ખુદાનો ડર વૈદા થશે. ગુનાહો છોડવાની રગબત અને પુરાઈઓની નફરત ઉત્પન્ન થશે. અને ગુનાહોથી તૌબાહ ધારણ કરવાનો વિચાર થશે. અને થણા નુકસાન કરનાર કાર્યો તથા ખરાબીઓથી બચી જશે.

હે અલ્લાહ અમારા નાના મોટા બધા ગુન્હાઓ માફ કર અને ભલાઈ તથા ખંદગી કરવાની અમને તૌફિક આપ. અને અમારા મરહુમોની બક્ષિશ કરી આપ. અને નેકી તથા ભલાઈ પર અમારો ખતેમહ કર બેશક અલ્લાહની રહમત નેકી કરનારાઓની નજીક હોય છે.

“યા રખમે સલ્લે વ સલ્લિમ દાએમન અબદન, અલા હખીબેકા ખૌરિલ ખલ્કે કુલ્લેહેમી.”

લી કમતરીન

અહમદ અશરફ રાંદેરી

(ખુદા તેની દુરસ્તગી ફરમાવે અને તેના મરહુમોની બખ્ષિશ કરે)

ખાદીમ

દારુલ ઉલૂમ અશરફીયહ અરબીયહ,

રાંદેર (જ. સુરત) ઇન્ડિયા

બિસ્મિલ્લા હિર'હમાનિર'હીમ

બધા વખાણુ તે અલ્લાહને જ માટે છે કે જેની ફરમાવરદારીના લીધે નેઅમલો પ્રાપ્ત થાય છે અને જેની નાફરમાનીના લીધે પુરાઈઓ પ્રાપ્ત થાય છે. અને કામિલ દરદો સલામ થાય અમારા સરદાર હઝરત મુહમ્મદ સલ્વ. પર કે જેવણુ તે પુદાના નખી છે કે જેણે તે માણસને ઈઝઝત આપી જેણે આપ સલ્વ. સાથે મુહબ્બત કરી અને જેણે તેમના સાથે દુશ્મની કરી તેમને ખેઈઝઝતી લીધી અને દરદો સલામ થાય આપની આલ અને અસહાબ પર જેઓએ આપની તાબેદારી ખુશહાલી અને બદહાલીમાં કરી. અલ્લાહતઆલા તેઓથી રાજી રહે અને અમને તેઓની તાબેદારી કરવાની તૌફીક અર્પણુ કરે.

એ પછી આ નાચીઝ અશરફઅલી યાનવી રહે. પોતાના દીની બાઈઓની સેવામાં અરજ કરે છે કે આ કાળમાં જે હાલત અમે લોકોની છે કે બંદગીમાં સુસ્તી અને ગફલત અને ગુનાહોમાં રમ્યા પચ્યા રહે છે જે લોકો સમક્ષ જાહેર છે. મેં એ સંબંધી ખુબ જ મનન કર્યું, તો એનું મોટું કારણુ આ જણાયું કે લોકો એમ માને છે કે આપણે જે કાંઈ આ બંદગીમાં લલા પુરા આચરણો (અમલો) કરીશું તેનો બદલો માત્ર આખિરતમાં મળશે. તેઓ આ બાબતથી સદંતર અજાણુ હોય છે કે તેઓનાં લલા પુરા આચરણોના કેટલાક પરિણામો આ જગતમાં પણ જાહેર થાય છે, અને નફસની સિક્કોના ગલબાના કારણે દુન્યાની જગા અને સજા હમણાં જ થઈ જતી હોવાથી તેના ઉપર નજર વધારે હોય છે. પછી આખિરતમાં પણ

જગા અને સગા થવાને જો કે અકીદાની રચે તે અમલોનો નતીજો જાણે છે પરંતુ ખરી હકીકત આ છે કે મજબૂત સંબંધ અસર પેદા કરનાર અને અસરમાં અને સુખ અને સુખપથી પેદા થએલી વસ્તુમાં સમજવો જોઈએ અને અસખાબોથી પેદા થએલી દુન્યાની ચીજોમાં સમજે પણ છે, તેઓ આ કુલ્લવતની સાથે અમલો અને તેઓના આખિરતના નતીજાને કદી સમજતા નથી, બલ્કે આ પ્રમાણે ખ્યાલ છે કે જાણે તે આલમના બનાવોનો એક જુદો સિલસિલો છે કે જેને ચાહશે તેને પકડશે અને સજ દેશે અમલોને જાણે તેમાં કંઈ દખલ જ નથી, જો કે આ ખ્યાલ ઘણી આયતો અને સહીહ સાદ્દ હદીસોના વિરુદ્ધ છે.

લોકોની આ પ્રકારની ખોટી માન્યતા દૂર કરવા એ વાતો મારા ખ્યાનમાં આવી છે જેમાંની એક કુઆન ચ. અને સુન્નત તેમ તહકીક કરનાર પાકા આલીમોના વચનો દ્વારા બતાવવામાં આવે કે જેવી રીતે આખિરતમાં અમલોનો બદલો કે શીક્ષા મળશે તેવી જ રીતે આ જગતમાં પણ તેના કેટલાંક પરિણામો પ્રકટે છે ખીજ એ બાબત પુરવાર કરવામાં આવે કે અમલો અને આખિરતના બદલામાં એવો જ સંબંધ છે જેમકે આગથી આ ખાવાનું પકાવાય છે, ખાવું ખાવાથી પેટ ભરાય છે અગ્નિ પર પાણી છાંટવાથી તે જોલવાઈ જાય છે, આ બંને વાતો પુરવાર થઈ જતાં અમલોનો બદલો અને સજ મળવી અને તેનું પરિણામ માત્ર આખિરતમાં જ નથી આવતું બલ્કે તેને પકડો આ જગતમાં પણ પડે છે. એવા યહીન અને એતેકાદમાં તાઝગી અને ગુનાહથી નફરત થઈ જવું સહેલું છે. આગળ તોશીક અને મદદ હકતઆલા તરફથી છે. એ જ હેતુને પુરા કરવા માટે આ દુક રિસાલો સરળ ઉર્દુમાં લખવામાં આવે છે અને એનું નામ “જગતીલ અઅમાલ” (કરણીનું ફળ) નામ રાખવામાં આવે છે. મજકુર મજમુનોના કારણે આ રિસાલો એક પ્રસ્તાવના ચાર પ્રકરણ અને એક ખાતિમાં પર લખવામાં આવ્યો.

પ્રસ્તાવનામાં અમલોને જાડા અને સજા સાથે માઠ સંબંધ છે તેનું કુંક વર્ણન છે જ્યારે પહેલા પ્રકરણમાં એનું બચાવ છે કે ગુનો કરવાથી દુન્યાનું શું નુકસાન થાય છે. ખીજા પ્રકરણમાં એનું બચાવ છે કે અલ્લાહ તઆલા અને તેના રસૂલ સલામની તાબેદારી કરવાથી શું શું લાભ થાય છે.

ત્રીજા પ્રકરણમાં એનું બચાવ છે કે ગુનાહમાં અને આખિરતની સજામાં ફેટલો મજબૂત સંબંધ છે. ચોથા પ્રકરણમાં એનું બચાવ છે કે અલ્લાહની તાબેદારી કરવાને આખિરતની જાડામાં કેવો ફાવલ અને તાસીર છે. ઊંચટ ખાતિમાં મા ફેટલા ખાસ સારા અને પુરા અમલોના બચાવમાં નેઓને કરવા અને ન કરવાની વધારે જરૂરત છે અને ફેટલીક શંકાઓની વાતોના જવાબમાં ને જનતા માટે વધુ ને બાનીની કારણ રૂપ બની ગઈ છે. ખુદાપાક પોતાના ફાવલો કરમથી એને પુરું કરાવે અને હિદાયતનું સાધન બનાવે. અને મારાથી ને ખતા બહેરી અને ખાતિની થાય તેને માફ કરમાવે આમીન. એને કુંક મહાન સર કરું છું અને તેનાથી જ મહલ માગું છું.

પ્ર સ્તા વ ના

“આ વાતના દુકં બયાનમાં કે અમલો જાણ
અને સજાના કારણો છે.”

કુઆને મળદમાં જુદા જુદા તરીકાથી આ વાતનું વર્ણન થયું છે કે ક્યાં તો અમલને ચર્તા અને નતીબને જાણ બદલો ઠેરવ્યો છે, જેમકે કલ્પાને પાકમાં છે કે જ્યારે “એ લોકોએ તેમને મનાઈ કરેલી વસ્તુઓથી નાફરમાની કરી ત્યારે અમોએ તેમને કહ્યું કે છુટકારાએલા વાંદરા બની બચો.” આ આયત આતાવી રહી છે કે એ લોકોને તેમની સરકશીના કારણે શીક્ષા મળી હતી, ખીજી જગ્યાએ ઈરશાદ છે કે “જ્યારે તેઓએ અમને નારાજ કર્યા તો અમોએ તેઓથી બદલો લીધો.” આ આયતથી સ્પષ્ટ જવાબ છે કે અલ્લાહ તઆલાને નારાજ કરવાથી બદલો લેવામાં આવ્યો. ત્રીજી જગ્યાએ છે કે “જે તમે અલ્લાહ તઆલાથી ડરો તો અલ્લાહ તઆલા તમારે માટે નિષ્કૃય કરી દે અને તમારાથી તમારી પુરાઈઓ દૂર કરી દે” અને ઈરશાદ છે કે “જે તેઓ સત્ય માર્ગ પર અડગ રહેતો તો અમે તેમને પીવાનું પુષ્કળ પાણી આપત” અને ઈરશાદ છે કે “જે તેઓ તૌબહ કરે, અને નમોઝ કાયમ કરે અને માલની ઝકાત આપે તો તેઓ તમારા દીની બાઈ છે.” અને ઈરશાદ છે કે “તમેએ જે આગળ ક્યું તેની આ સબ છે” અને ઈરશાદ છે કે “તમે જે કૃત્ય કરતા હતા તેની આ શિક્ષા છે” અને ઈરશાદ છે કે “એનું કારણ આ છે કે તેઓએ અમારી નિશાનીઓનો ઈનકાર કર્યો” અને ઈરશાદ છે કે “તેઓએ પોતાના પરવરદિમારના રસૂલની ના ફરમાની કરી તો તેઓને પકડી લીધા” અને ઈરશાદ છે કે “તેઓએ મુસા અને હારુન (અલૈ.)ને જુઠલાવ્યા તો નાશ પામનારામાંથી થયા” અને ઈરશાદ છે કે “જે યુનુસ (અલૈ.) તસ્ખીહ પઢનારાઓમાંથી નહોત તો તેઓ કયામતના દીન સુધી માછલીના પેટમાં રહ્યા હોત” આ આયતથી સાફ જણાય છે કે તસ્ખીહ (અલ્લાહની યાદ) કરવાના લીધે તેમનો છુટકારો થયો. અને ઈરશાદ છે કે “જે તે લોકો જેની તેમને નસીહત કરવામાં આવી છે તે પ્રમાણે વર્તે તો તેઓ માટે બહેતર થાત.”

આ બધી આયતો સાફ સાફ કહી રહી છે કે અમલો અને સજામાં જરૂર સંબંધ છે.

પ્રકરણ પહેલું

“એ બધાનમાં યુનોહ કરવાથી દુન્યામાં શું શું તુકશાન થાય છે.”

એમ તો એ તુકશાનો એટલા બધા છે કે જેની ગણતરી કરવી અશક્ય છે. પરંતુ અત્રે પહેલાં થોડીક આયતો અને હદીસોથી દુકમાં કેટલી અસરો બતાવીએ છીએ એ પછી એની વિગતોમાં ઉતરીશું.

કુર્આન મજીદમાં જે નાફરમાનોના જાજેજગ કિસ્સા અને તેની સાથે તેઓની સજાનું વર્ણન થયું છે તે કોને ખબર નથી. તમને ખબર છે કે ઈબ્લીસને આસમાનથી કાઢીને, જમીન પર ફેંક્યો, એ જ તેની નાફરમાનીના લઈ લખનતી થયો, તેની સુરત ખરાડી નાંખવામાં આવી. તેનું ખાતિન (ભીતર) ખરાબ થયું, અને તેના બાગ્યમાં રહમતને બદલે લખનત, ફિટકાર આવી. નજદીકીના બદલે દુરી બાગ્યમાં આવી. તરબીહ અને ગુણગાનના બદલે કુફ અને શિર્ક અને જુઠાણું અને, બદીનું ઈનામ મલ્યું. એ જ (નાફરમાનીના) લીધે તુહ (અલો.) ના સમયમાં બધી પૃથ્વીના લોકોને પાણીના તુફાનમાં ડુબાડવામાં આવ્યા, એ જ (નાફરમાનીના) લઈ આદની કોમને જોરદાર આંધી મોકલવામાં આવી અહીં સુધી કે જમીન પર પટકા પટકાને નષ્ટ કરવામાં આવ્યા, એ જ (નાફરમાનીના) કારણે સમૂદની કોમ પર ચીખ આવી જેથી તેઓના કાળજા ફાટી ગયાં. અને બધાં જ નષ્ટ થઈ ગયા. એ જ નાફરમાનીના લીધે લૂત (અલો.)ની કોમની વસ્તીને આસ્માન સુધી લઈ જઈને છંધી ફેંકવામાં આવી, અને ઉપરથી પત્થરનો વરસાદ વરસાવવામાં આવ્યો. એ જ નાફરમાનીના લીધે શુઅબ (અલો.)ની કોમ પર વાદળનો અઝાબ આવ્યો જેમાંથી એકલી આગ વરસી એ જ સરકશીના કારણે ફિરઓનની કોમને કુલ્જુંમ દરીયામાં ડુબાડવામાં આવી, એ જ નાફરમાનીના કારણે કાફન ને જમીનના પેટાળમાં ધસાવવામાં આવ્યો, અને તેના સાથે તેના માલસામાન મિલકતને પણ ધસાવવામાં આવ્યો. એ જ (નાફરમાનીના) કારણે બની ઇસરાઇલ પર એવી કોમને નિયુક્ત કરી જે ધણીજ

હાથક હતી, અને તેમના ઘરોમાં ઘુસી જઈ તેઓનો નાશ કર્યો
ખીજી વાર તેમના વિરોધીઓને તેઓ પર સત્તા આપી કે તેમનું સઘળું
કરેલું નાશ થયું. એજ નાફરમાનીના કારણે ખનીષસાર્થકને પ્રકાર
પ્રકારની સંકટો અને દુઃખોમાં ફસાવવામાં આવ્યા, કદી તેમને કતલ
કરવામાં આવ્યા, કદી ફેદ કરવામાં આવ્યા, કદી તેઓના ઘરોને
ઉજાડ કરવામાં આવ્યા, કદી તેઓ પર આલિમ બાદશાહોને નિયુક્ત
કરવામાં આવ્યા, કદી દેશપાર કરવામાં આવ્યા, કદી તેઓને કુકર
વાંદરા ખનાવવામાં આવ્યા, જેની આ અસરો જાહેર થઈ તે નાફરમાની
ન હતી તો ખીજું શું હતું? આ ખનાવોને જોજો વર્ણવવામાં આવ્યાં
અને ખુબ જ દુક સંખ્યામાં તેનું કારણ જણાવવામાં આવ્યું. ઈરશાદ
છે કે “અલ્લાહ તઆલાએ એવા નથી કે તેઓની ઉપર ઝુલ્મ કરતો પરતુ
તેઓ પોતે પોતાની જાનો પર ઝુલ્મ કરતા હતા.” એવું. વિચાર્યું કે
આવા નાફરમાન લોકોએ જગતમાં કેવા પ્રકારના દુઃખો સંકટો
પોતાની નાફરમાનીના કારણે ભોગવ્યા? ઈમામ અહમદે (રહ.)એ
રિવાયત કરી છે કે જ્યારે કુબરસ હતો થયું ત્યારે હઝરત ઝુબૈર બિન
નહીર રહી.એ હઝરત અબુદરદા રહી.ને જોયા કે એકલા બેસીને રડી
રહ્યા છે, તો તેઓને પૂછ્યું હે, અબુદરદા આવા મુખારક પ્રસંગે કે
જ્યારે અલ્લાહ તઆલાએ મુસલમાનો અને ઇસ્લામને ઈઝઝત આપી છે
ત્યારે આ રડવું કેવું? તો તેમણે જવાબ આપ્યો કે ઝુબૈર અફસોસ છે
તમો નથી જાણતા કે જ્યારે દોઢ કીમ અલ્લાહ તઆલાના કુકમને
ફાવી દે છે તો તે અલ્લાહ તઆલા નજીક કેવી ઝલ્લીલ અને બેકર
થઈ જાય છે જુઓ ક્યાં તો આ કીમ સત્તાધારી હતી અને ક્યાં તો
આને ખુદા તઆલાની આજ્ઞાઓ છોડી ઝલ્લીલ તુબ્હ થઈ અને
મસનદમાં છે કે નખીએ કરીમ સલ.એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે બેશક
માણસ રોઝીયા મહરમ ગુનાહના કારણે થઈ જાય છે.

ઈબ્ને માજહમાં હઝરત અબુદુલ્લા બિન ઉમર રહી.થી રિવાયત છે
કે અમે દશ માણસો કુઝૂર સલ.ની સેવામાં હાજર હતા. આપ સલ.

અમેને ઉદ્દેશીને કહેવા લાગ્યા કે પાંચ ચીજોથી હું ખુદાપાકની પનાહ માંગું છું જેને તમે જોશો? જ્યારે કોઈ કોમ બેહયાષના કામે ખુલ્લે છોડે કરશે તો તેઓ પક્ષેગમાં ફસાશે, અને એવી એવી ખીમારીઓમાં પકડાશે કે તેઓના પૂર્વજોમાં નહીં થઈ હોય. અને જ્યારે કોઈ કોમ માપતોલમાં કમી કરશે તો દુકાળ અને તંગીમાં અને હાકિમેના ઝુલ્મમાં ફસાશે. જ્યારે કોઈ કોમ ઝકાત આપવી બંધ કરશે તો વરસાદ વરસવો બંધ થશે, જે આ મુંઝા પશુઓ ન હોત તો તેઓ પર કદી વરસાદ નહીં વરસતે અને જ્યારે કોઈ કોમ વચનભંગ કરશે ત્યારે અલ્લાહ તઆલા તે કોમ પર પરકોમના શત્રુઓને સત્તા આપશે જે તેમની માલ મિલકત ઝખરદસ્તીથી લૂંટ લેશે. અને જ્યારે સરદારો અલ્લાહના કુકમ પ્રમાણે ફેસલો કરવો છોડી દેશે તો અલ્લાહ તઆલા તેઓના અંદર કતલ અને લડાઈ પેદા કરી દેશે.

હઝરત ઇબ્ને અબીહ દુન્યા રિવાયત કરે છે કે એક માણસે હઝરત આયશહ રદી થી ધરતીકંપ થવાનું કારણ પુછ્યું તો ફરમાવ્યું કે જ્યારે લોકો ઝિનાને નીડરતાથી કરવા લાગે છે, અને દારૂ પીએ છે અને વાજાંત્રો વગાડે છે તો અલ્લાહ તઆલાને આસમાનમાં ગયરત આવે છે એટલે ઝમીનને કુકમ કરે છે કે તેઓને હલાવી નાખ.

અને હઝરત હિમર બિન અ. અઝીઝ (રહ.)એ જજે જમ શહેરોમાં કામજો લખી મોકલ્યા જેનો મઝમુન આ છે કે હમદોસલાત પછી મુદ્દો એ છે કે ધરતીકંપ થવું અલ્લાહપાકના ગુસ્સાનું ચિન્હ છે મેં સ્થળો ઇસ્લામી શહેરોમાં લખ્યું છે કે ફલાણી તારીખે ફલાણા મહીનામાં લોકો દુઆ કરવા મેદાનમાં નીકળે અને જેના પાસે નાણા હોય તો તે ખેરાત પથ્ય કરે. અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે 'કે એશક તે સફળ થયો જેણે પવિત્રતા પ્રાપ્ત કરી અને પોતાના રખનો ઝિક્ક કર્યો અને પછી નમાઝ પઢી' અને પછી હઝરત આદમ (અલી.)ના પેઠે કહે કે 'અમારા રખ અમેએ અમારી જતો પર જુલમ કર્યો અને જે આપ અમને માફ ન કરો અને અમારા પર રહમ ન કરો તો

અમે ખોટ ખાનારામાંથી થઈ જઈશું' અને તૂઠ (અરી.) પેઠે આ દુઆ પઢો. જે આપ મને માફ નહીં કરમાવશે અને મારા ઉપર રહમ ન કરમાવશે તો હું નુકશાન મેળવનારાઓમાંથી થઈ જઈશ.' અને યુનુસ અલ. જેમ આ દુઆ પઢો 'તારા વિના કોઈ બંદગીના લાયક નથી (અથવા એમ અને નુકશાનની વાતોથી) આપ પાક છો મેશક હું જીલ્લૂક કરનારો છું.'

હઝરત છબ્બે અખીદ દુન્યાએ રિવાયત કરી છે કે રસુલુલ્લાહ સલ.એ ફરમાવ્યું કે જ્યારે અલ્લાહ પાક બંદાઓથી બદલો લેવા ચાહે છે તો બચ્ચાંઓ ધણા મરે છે. અને ઓરતો વાંઝ થઈ જાય છે માલિક બિન દીનાર રહ ફરમાવે છે કે મેં હિકમતની કિતાબોમાં વાંચ્યું છે કે અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે હું અલ્લાહ છું બાદશાહોનો માલિક છું તેઓના હૃદયો મારી મુઠ્ઠીમાં છે. એટલે જે મારી તાબેદારી કરે છે તેના પર હું બાદશાહોને મહેરબાન કરી દઉં છું અને જે કોઈ મારી નાફરમાની કરે છે તો તેજ બાદશાહોને તે આદમીને શિક્ષા કરવા નિયુક્ત કરે છું. બાદશાહોને પુરા બલા કહેવામાં લાજેલા ન રહે, મારા તરફ પાછા ફરો હું તેમને તમારા ઉપર નમ્ર કરી દઈશ.

હઝરત ઈમામ અહમદ રહ.એ હઝરત વહબ રહી.થી નકલ કર્યું છે કે અલ્લાહ તઆલાએ બની ઈસરાઈલને ફરમાવ્યું કે જ્યારે મારી ફરમા બરદારી કરવામાં આવે છે તો હું પ્રસન્ન થાઉં છું અને જ્યારે રાજી (પ્રુથ) થાઉં છું તો બરકત ઉતારું છું અને મારી બરકત અપાર છે, અને જ્યારે મારી ના ફરમાની કરવામાં આવે છે તો હું ગુસ્સે થાઉં છું અને જ્યારે ગુસ્સે થાઉં છું તો ફીટકાર મોકલું છું અને મારી ફીટકારની અસર સાત પેઠી સુધી રહે છે.

ઈમામ અહમદ રહ.એ હઝરત ઈમામ વહીબ રહી.થી રિવાયત કરી છે કે હઝરત આયશાહ રહી.એ હઝરત મુઆવિયહ રહી. પર એક પત્ર લખ્યો કે જ્યારે બંદા અલ્લાહ તઆલાની નાફરમાની કરે છે તો તેની વખાણ કરનારા બદમાઈ કરવા લાજે છે.

આ પ્રકારની અનેક કહીસો અને સહાબીઓ અને તામેઇન રહ. ના વચનોમાં ગુનાહના નુકસાનો જે દુન્યામાં વૈશ આવે છે તેનું વર્ણન છે. હવે કેટલાક નુકસાનો ક્રમવાર વિગતવાર લખવામાં આવે છે કે વાંચકો. એથી મોઢપાઠ લીએ અને ગુનાહો તણ ઈશ્રત પકડે.

(૧) ગુનાહોનું એક પરિણામ આ આવે છે કે માણસ ઈશ્મથી વંચીત રહે છે કારણ કે મુસ્લિમ એક ખાતિની નૂર (પ્રકાશ) છે જે ગુનાહોના કારણે નાશ પામે છે. હઝરત ઈમામ માલિક રહ.એ હઝરત ઈમામ શાફેઈ રહ.ને વસિયત ફરમાવી હતી કે હું જોઈ છું કે અસ્લાહ પાકે તમારા દિલમાં એક નૂર મુકયું તો તમે તેને ગુનાહોના અંધકારથી છુટાવી નાખતા નહીં.

(૨) ગુનાહનું એક નુકસાન દુન્યામાં એ છે કે રાઝી ઝોછી થઈ જાય છે.

(૩) ગુનાહનું એક પરિણામ આ છે કે ગુનેહગારને અસ્લાહ તઆલાથી એક પ્રકારથી વહશત (નફરત) હોય છે. જે જરા પણ રસ ધરાવતો હોય તે સમજી શકે છે, એક માણસે એક આરિફ (અસ્લાહને ઝોળખનાર)ને વહશતની શિકાયત કરી તો તેમણે ફરમાવ્યું કે જ્યારે ગુનાહ તને વહશતમાં નાંખે ત્યારે જો તારે વહશત દૂર કરવી હોય તો ગુનાહો છોડ અને મોહબ્બત (લગાવ) પ્રાપ્ત કરી લે.

(૪) એક નુકસાન એ છે કે ગુનેહ કરવાથી માણસોથી પણ વહશત થવા લાગે છે ખાસ કરી નેક લોકોથી જેથી તેઓ પાસે મેસવા દિલ લાગતું નથી અને જેટલી નફરત વધતી જાય છે તેઓથી દૂર અને તેઓની બરકતોથી અલાગ થતો જાય છે, એક છુઝુર્ગને કથન છે કે મારાથી કદી ગુનેહ થઈ જાય છે તો તેની અસર પોતાની ખીખી અને પશુઓના અપ્લાકમાં જોઈ છું કે તેઓ મારા પુરા તામેઇન રહેતા નથી.

(૫) ગુનાહ કરવાથી એક નુકસાન આ પણ છે કે ગુનેહગારને ધણા કામકાજમાં તકલીફ (અડચણ) વૈશ આવે છે જેમ તકવી

પરહેઝગારી કરવાથી સફળતાના માર્ગો મોકળા થાય છે. તેવી જ રીતે તકવો ત્યાગવાથી સફળતાના માર્ગો ખંધ થઈ જાય છે.

(૬) એક નુકસાન એ છે કે હૃદયમાં અંધકાર નેવું જણાય છે. જરા પણ બીચારવામાં આવે તો એ અંધકાર સાફ જણાય છે. એ અંધકારની કુવ્વતથી એ પ્રકારની હેરત (આશ્ચર્ય) ઉત્પન્ન થાય છે અને એનાથી બિદઅત ગુમરાહીજ હાલતમાં ફંસાઈને નાશ થઈ જાય છે. અને એ અંધકારની અસર હૃદયમાંથી આંખમાં આવે છે પછી ચેહરા પર કાળાશ જણાય છે. ફાસિક ગમે તેટલો સુંદર સાફ સુથરો હોય પરંતુ તેના ચેહરા પર એક પ્રકારની ભેરોનકી અવસ્થક હોય છે.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ રદી૦ ફરમાવે છે કે નેકી કરવાથી ચેહરા પર રોનક દિલમાં ગુર રોઝીમાં વધારો, બદનમાં તાકાત અને લોકોના દિલોમાં મોહબ્બત પેદા થાય છે. જ્યારે બદી કરવાથી ચેહરા પર ભેરોનકી કબ્જ અને દિલમાં અંધકાર શરીરમાં સુસ્તી રોઝીમાં તંગી અને લોકોના દિલોમાં નફરત ઉત્પન્ન થાય છે.

(૭) એક નુકસાન એ છે કે ગુનાહથી દિલ અને બદનમાં કમજોરી પેદા થાય છે. દિલની કમજોરી તો જાહેર છે કે નેક કામો તરફ હિમ્મત ઘટતી ઘટતી બીલકુલ નાબૂદ થઈ જાય છે, રહી ગઈ બદનની કમજોરી તો બદન દિલના તાબે છે જ્યારે દિલ કમજોર છે તો બદન પણ કમજોર થશે. જેમકે મુલકે ફારિસ અને રમના કાફિરો કેવા મજબૂત બાંધાના હતા, પરંતુ સહાબીઓના મુકાબલામાં થોભી ન સક્યા.

(૮) એક નુકસાન એ છે કે માણસ ખુદાના હુકમો બળવી લાવવાથી વંચીત થઈ જાય છે. આને એક આઝાનું ઉલ્લંઘન થયું, કાલે બીજી છુટી પરમ દહાડે ત્રીજી છુટી ગઈ. એ જ પ્રમાણે બધા નેક કામો કમશ: ગુનાહની બદોલત છુટી જાય છે. જેમકે એક ખીમાર માણસે સરસ ખાણમાંથી એક કોળીયો આરોગી લીધો. તેના પ્રતાપે

ખીમારી એટલી વધી ગઈ કે હજારો સારા ખાણાથી મહરમ થઈ ગયો.

(૯) એક નુકસાન એ છે કે ગુનાહથી જીવન ઘટે છે અને બરકત ઘી ભય છે કારણ કે હઠીસ શંકા સાબિત છે કે નેકાથી ઉમર વધે છે અને ગુનાહો કરવાથી ઘટે છે. અહીં એવી શંકા કરવી કે ઇનસાનની જીવનદોરીનો સમય નક્કી છે તો તે કેવી રીતે ઘટી વધી શકે છે ? તો મારો જવાબ એ છે કે ઉમર પર જ શું ખાસ છે. બધી જ સીને મુકદ્દર (નક્કી) છે અમીરી, ગરીબી, તાંદુરસ્તી, ખીમારી, સૌમાં એ જ શંકા થઈ શકે છે છતાં પણ આ ખાણતોને અસખાખ સાથે જોડાએલી સમજીને તદખીર (ઉપાયો) કરવામાં આવે છે તે જ પ્રમાણે ઉપરનો હાલ સમજવો જોઈએ.

(૧૦) એક નુકસાન એ છે કે એક ગુનાહ ખીજ ગુનાહનો સખખ થાય છે તે ત્રીજનો એ જ પ્રમાણે ધીમે ધીમે એક એક કરી ગુનાહોનો વધારો થતો જાય છે. ત્યાં સુધી કે ગુનેહગાર ગુનાહોમાં ઘેરાઈ જાય છે, છેવટે ગુનાહનો એવો ટેવાઈ જાય છે કે તેને એ ટેવ છોડવી મુશ્કેલ છે. પણ તેની એવી સ્થિતિ થઈ જાય છે કે જો ગુનાહ ન કરે તો તેને તકલીફ થાય છે અને તેમાં તેને કશો રસ પડતો નથી છતાં આદતના ગુનાહ કયે જાય છે.

(૧૧) એક નુકસાન એ છે કે ગુનાહ કરવાથી તૌજહનો ઈરાદો નિર્જાળ બની જાય છે, અહીં સુધી કે તૌજાની ખિલકુલ તૌશીક થતી નથી, અને એ જ હાલતમાં મરણ થાય છે.

(૧૨) એક નુકસાન એ છે કે થોડા દિવસમાં તે ગુનાહની પુરાઈ દિલમાંથી નીકળી જાય છે. તેને ખરાબ સમજતો નથી. ન એ વાતની પરવા હોય છે કે કોઈ જોઈ લેશે. બદલે વાત અહીં સુધી પહોંચે છે કે કંખર સાથે તેનું વર્ણન કરે છે. એવો માણસ માફીથી દૂર થતો જાય છે, જેમકે રસુલુલ્લાહ સલ્વ એ ઈરશાદ કરમાવ્યો કે સૌને માટે માફીની ઉમીદ છે. પરંતુ જે લોકો હોએલ ગુનાહ કરે છે, અને આ

પણ ખુલ્લે ખુલ્લા ગુનાહ કરવા બરાબર છે કે અલ્લાહ તઆલાએ તેને છુપાવ્યો છે. તે ખીજા દિવસે ખુદ પોતાની ક્ષેત્રી કરવા લાગ્યો કે મેં ફલાણુ ફલાણુ બરાબર કૃત્યો કર્યાં હતાં પોતે જ પોતાનો ગુનાહ બહેર કર્યો, જે કે ખુદાપાકે છુપાવી લીધો હતો. અને કદી ગુનાહની બદી ઓછી થતાં થતાં કુદ સુધી મામલો પહોંચે છે. એથી જ એક ગુરુજન કથન છે કે તમે તો ગુનાહોથી ડરો છો. અને મને કુદનો ભય છે.

(૧૩) એક નુકસાન એ છે કે દરેક ગુનાહ ખુદના દુશ્મનોમાંથી કાઠ ને કાઠનો વારસો હોય છે તો બધે એ માણસ તે મલકીનો વારસદાર બને છે જેમકે સૃષ્ટિ વિરહનું કામ કવમે લૂતનો વારસો છે. ઓહું તોલવું એ શાએબ અલૈની કામનો વારસો છે, ફિનો ફસાદ ફિરમીન અને તેની કોમનો વારસો છે, ધમંડ કવમે કુદનો વારસો છે, તો બધે એ લોકો એવા લોકોનું રૂપ ધારણ કરે છે. મસનદે અહમદમાં અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રહી, થી રિવાયત છે આપ સલ.એ ફરમાવ્યું કે જે માણસે કાઠ કોમનું રૂપ ધારણ કર્યું તેની ગણતરી તે કોમમાંથી થાય છે.

(૧૪) એક નુકસાન આ છે કે ગુનાહ કરવાથી એ માણસ અલ્લાહ તઆલા નજીક બેઈઝઝત હલકો પડે છે અને બ્યારે ખાલિકના નજીક હલકો પડ્યો તો તેની ઈઝઝત મખસુકમાં પણ રહેતી નથી, જેમકે અલ્લાહ પાકનો ઈરશાદ છે “અને જેને ખુદાપાક બેઈઝઝત કરે છે તો તેને કાઠ ઈઝઝત આપનારો નથી.” પંદનામાહમાં ખાબ ફરીદુદ્દીન આતાર રહ્યો ફરમાવ્યું છે.

“એવી ઈઝઝત વાળો કે જેણે તેની દરગાહથી માથું ફેરવ્યું તે જે દરવાજા પર ગયો જરા પણ ઈઝઝત ન મળી.” જે કે લોકો તેના કુદમ અને શરાયતના ડરથી તેની ઈઝઝત કરતા હોય, પરંતુ કોઈના દિલમાં અઝમત રહેતી નથી.

(૧૫) એક નુકસાન એ છે કે ગુનાહની ગુલુસત જેમ તે માણસને પહોંચે છે તેવી જ રીતે તેવું નુકસાન ખીજા કાઠને પણ પહોંચે છે.

તેઓ સૌ એના ઉપર ફિટકાર કરે છે તેઓને ગુનાહની સજા મળીને જ રહેશે. એ ફિટકાર તે વતરોડ છે. હઝરત મુજહિદ રહ. ફરમાવે છે કે પશુઓ નાફરમાની કરનાર માણસો પર લઅનત કરે છે, જ્યારે કે સખ્ત દુકાળ પડે છે, અને વરસાદ રોકાય જાય છે, અને કહે છે કે આ ઈનસાનના ગુનાહોની નુકસતથી છે.

(૧૬) એક નુકસાન આ છે કે ગુનાહ કરવાથી અકલ્મ ખામા અને ખમાડ આવી જાય છે કારણ કે અકલ્મ એક નુરાની ચીજ છે, ગુનાહની ખરાબીથી એમાં કમી આવી જાય છે, બધું પ્રુદ ગુનાહ કરવો કમઅકલીની નિશાની છે, જે એ માણસની અકલ્મ ઠેકાણું હોત તો કેવી રીતે ગુનાહ કરી શકતો હતો. જ્યારે એ માણસ પ્રુદા તઆલાની કુદ્રત કમજબમાં છે. તેની પૃથ્વી પર રહે છે તે જોઈ રહ્યો છે, તેના ફરિશતા (દેવદુત) શાક્ષી બની રહ્યા છે. કુઆન મજ્દ મના કરી રહ્યું છે, ઈમાન અને મૌત મના કરી રહ્યાં છે. દોઝખ મના કરી રહી છે. ગુનાહો કરવાથી એટલી ખુશી અને મજા પ્રાપ્ત ન થશે જેટલા દુન્યા અને અખિરતના ફાયદાઓ. તેનાથી છુટી ગયા, જુઓ કોઈ અકલ્મવાળો આ વાતો હોવા સાથે ગુનાહ કરી શકે છે ?

(૧૭) એક મોટું નુકસાન આ છે કે ગુનાહ કરવાથી એ માણસ રસુલુલ્લાહ સલ.ની લઅનતમાં દાખલ થઈ જાય છે. કારણ કે આપ સલ.એ ઘણા ગુનાહો પર લઅનત મોકલી છે અને જે ગુનાહો આ ગુનાહોથી મોટા છે તેઓ ઉપર તો એથી વધુ લઅનતનો હક લાગુ થાય છે, જેમકે આપ સલ.એ લઅનત ફરમાવી છે તે ઝોરતો પર જે ગુદે અને ગુદાવે (એટલે છુંદણા મુકે અને મુકાવે) અને જે પોતાના વાગ ખીજના વાળોમાં મેળવી લાંબા કરે, અને જે ખીજથી આ કામ લે. અને આપ સલ.એ લઅનત કરી છે વ્યાજ લેનાર, આપનાર, તેના લખનાર, તેના શાક્ષી પર અને આપ સલ.એ હલાલહ કરનાર પર લઅનત કરી છે, અને જેને માટે હલાલહ થાય (એટલે જ્યારે નિકાહમાં

એને શરત ઠેરવવામાં આવે) અને લગ્નનત ફરમાવી છે ચોર પર, અને લગ્નનત ફરમાવી છે દારૂ પીનાર, અને પીવડાવનાર પર, અને દારૂ ગળનાર પર. અને દારૂ ગળાવનાર પર, અને વેચનાર પર, અને ખરીદનાર પર, અને દારૂની કીમત ખાનાર પર, અને દારૂને ઉંચકીને લાવનાર પર, અને દારૂની હેરફેરી કરનાર પર, અને જેના માટે ઉંચકીને લાવવામાં આવે તે પર, અને લગ્નનત ફરમાવી છે જે જમીનની હદોને બદલી નાખે. અને લગ્નનત ફરમાવી છે તે માણસ પર જે પોતાના બાપને છુરો કહે, અને લગ્નનત ફરમાવી છે તે માણસ પર જે જનદાર ચીઝને નિશાન બનાવે, અને લગ્નનત ફરમાવી છે તે મરદો પર જેઓ ઝોરતોનું રૂપ ધારણ કરે, અને તે ઝોરતો પર જે મરદોનું રૂપ ધારણ કરે, અને લગ્નનત ફરમાવે છે તે માણસ પર જે અલ્લાહ વગર ખીજના નામ પર જનવર ઝુલક કરે, અને લગ્નનત ફરમાવી છે તે માણસ પર જે દીનમાં નવી વાત પેદા કરે, અથવા એવા માણસને આશરો આપે, અને લગ્નનત ફરમાવી છે તે માણસ પર જે જનવર સાથે સોહગત (વ્યભીચાર) કરે, અને લગ્નનત ફરમાવી છે તે માણસ પર જે જનવરના મેંઠા પર ડામ લગાડે, અને લગ્નનત ફરમાવી છે તે માણસ પર જે કોઈ મુસલમાનને તુકસાન પહોંચાડે અથવા તેને ઘોડો આપે, અને લગ્નનત ફરમાવી છે તે ઝોરતો પર જેઓ કબ્ર પર જાય અને તે લોકો પર જેઓ કબ્ર પર જઈ સિજદો કરે અથવા દીવો બાળે, અને લગ્નનત ફરમાવી છે તે માણસ પર જે કોઈ ઝોરતને તેણીના ધણીથી અથવા ગુલામને તેના શેઠથી બડકાવી નસાડે, અને લગ્નનત ફરમાવી છે તે માણસ પર જે ઝોરતની પાછળની જગ્યામાં સોહગત (સંભોગ) કરે, અને ઈર્શાદ ફરમાવ્યો કે જે ઝોરત પોતાના ધણીથી નારાઝ થઈને રાત્રે અલગ રહે, સવાર સુધી ફરીશતા તેણી ઉપર લગ્નનત કરે છે, અને લગ્નનત ફરમાવી છે તે માણસ પર જે પોતાના બાપને છોડી કોઈ ખીજ તરફ પોતાનું નસન (ખાનદાન) મેળવે, અને ફરમાવ્યું કે જે માણસ પોતાના

મુસલમાન બાઈ તરફ લોખંડથી ઈશારો કરે તેના ઉપર ફરિશતા લખનત કરે છે, અને લખનત કરી છે તે માણસ પર જે સહાળા રહીને પુરા કહે, અને લખનત કરમાવી છે અલ્લાહ તઆલા એ તે માણસ પર જે જમીનમાં ફસાદ મચાવે, અને સગા સાથે ખરાબ વર્તાવ કરે, અને અલ્લાહ તઆલાને અથવા રસુલુલ્લાહ સલ.ને ઈજ્જ આપે અને લખનત કરમાવી છે તે માણસ પર જે પુદાના કુકમેને હુપાવે, અને લખતન કરમાવી છે તે લોકો પર જે નેક પાકદામન ખીખીઓને જેઓને કાંઈ ખખર સુદાં નથી અને ઈમાનદાર છે તેણીઓને ઝિનાની તહોમત લગાડે, અને લખતન કરમાવી છે તે માણસ પર જે કાંફિરોને મુસલમાનોની સરખા-મણીમાં ઠીક રસ્તા પર બતાવે, અને લખનત કરમાવી છે તે માણસ પર જે લાય આપે, અને લે, અને વચમાં પડે, જે ગુનાહમાં ખીજુ કથું નુકશાન ન થતું હોય તો પશુ આ બાબત શું જોઈ છે કે આપણે અલ્લાહ અને તેના રસુલ સલ.ની લખનતના ભોગ બનીએ ? (અલ્લાહની પનાહ).

(૧૮) એક નુકશાન એ છે કે ફરીશતાઓની દુઆથી મહરમ થઈ જાય છે, અલ્લાહ તઆલાનો ઈરશાદ છે કે “જે ફરીશતાઓ અર્સને ઉઠાવે છે અને જેઓ અર્સની આસપાસ છે તેઓ પોતાના રબની પાકી અને વખાણુ બ્યાન કરતા રહે છે. અને અલ્લાહ તઆલા પર ચકીન રાખે છે, અને ઈમાનવાલા માટે મજફિરત માંડે છે કે યા અલ્લાહ આપની રહમત અને ઈલ્મ બહુ જ બહોળો છે એવા લોકોને બખ્શી દો જેઓ આપ તરફ રજુ કરે છે અને આપના રસ્તાની પેરવી કરે છે અને એવા લોકોને દોઝખના અજાબથી બચાવી લે” જુઓ આ આયતથી સાફ જણાયું કે ફરીશતાઓ તે મોમિનોના માટે મજફિરતની દુઆ કરે છે, જેઓ અલ્લાહ તઆલાના બતાવેલા માર્ગ પર ચાલે છે ત્યારે જેઓ ગુનાહ કરી આ માર્ગને ત્યાગી દે તેઓ કવી રીતે આ દોલતના હકદાર થઈ શકે છે ?

(૧૯) એક નુકસાન એ છે કે ગુનોહ કરવાથી જમીનમાં રીત રીતની ખરાબીઓ પેદા થાય છે, પાણી, હવા, અનાજ, ફળ, ખરાબ થઈ જાય અથવા તત્કાલાનો ધરશાહ છે કે “લોકોના કર્તુતોના કારણે પૃથ્વી અને પાણીમાં ખગાડ ફેલાઈ ગયો.”

હઝરત ઈમામ અહમદ રહી.એ એક હદીસની વિગતમાં બયાન કર્યાવું છે કે મેં જની હમૈયહના કાંઈ ખજાનામાં ધઈને દાણો ખજૂરના ઠળીયા ખરાખર ભેંચે જે એક થેલીમાં હતો તેના પર લખવામાં આવ્યું હતું કે “એ ન્યાયકાળમાં ઉત્પન્ન થતા હતા” અને ફેટલાહ રણવાસીઓનું બયાન છે કે પહેલાના જમાનાના ફળ આ વખતના ફળો કરતાં મોટા થતા હતા જ્યારે હઝરત ઈસા (અલી.)નો વખત આવશે તે વખતે અસ્લાહ પાકના ફુકમોની ફરમાં ખરદારી વધારે થશે અને ઝમીન ગુનાહોથી પાક થઈ જશે, તો તેથી ખરકતો ફરીથી પાછી આવશે સહીહ હદીસ શ.માં અહીં સુધી આવ્યું છે કે એક અનાર એક મોટી જમાઅતના માટે ખસ થશે. અને તે બધા તેના છોટલાના સાયામાં બેસી શકશે, દ્રાક્ષનો લૂમ એટલો મોટો થશે કે એક ઉંટનું વજન થશે, આથી જણાયું કે આ રોજ રોજની બે ખરકતો અમારી ખતા અને ગુનાહનો નતીજો છે.

(૨૦) એક નુકસાન એ છે કે ગુનોહ કરવાથી શરમ અને ગયરત જતી રહે છે, અને જ્યારે શરમ ન રહે તો પછી કાંઈ કરે તે ઓછું છે એવો માણસ વિશ્વાસપાત્ર નથી.

(૨૧) એક નુકસાન એ છે કે ગુનોહ કરવાથી અસ્લાહ તત્કાલાની અઝમત (મોટાઈ) દિલમાંથી નીકળી જાય છે, જે અસ્લાહ તત્કાલાની અઝમત એના દિલમાં હોત તો ગુનાહ કરવાની કુદરત હોઈ શકતે? જ્યારે તેના દિલમાં અસ્લાહ તત્કાલાની અઝમત નથી રહેતી તો અસ્લાહ તત્કાલાની નઝરમાં તેની ઈઝઝત રહેતી નથી. પછી એ માણસ ખીજાઓની નઝરમાં ઝલીલ બેઇઝઝત થઈ જાય છે.

(૨૨) એક નુકસાન એ છે કે ગુનોહ કરવાથી નેઅમતો ખુશ

લેવાય છે, અને બધાઓ મુસીબતોનો ધણો વધારો થાય છે. હજરત અલી રહી.નો ઈરશાદ છે કે ગુનાહ વગર કોઈ બધા દુઃખ ઉતારતું નથી, જ્યારે કોઈ આક્રમક તવબહ વિના ટળતી નથી. અલ્લાહ તઆલાનો ઈરશાદ છે કે જે “મુસીબતો તમારા પર આવે છે તે તમારી કરણીના કારણે આવે છે. અને અમુક બાબતો અલ્લાહ તઆલા માફ કરી દે છે. ખીજી જગ્યાએ ઈરશાદ છે કે “અને આ કારણે કે અલ્લાહ તઆલા કોઈ કોમની અપર્યાય કરેલી નિઅમત નથી બદલતાં જ્યાં સુધી તે કોમ પોતે પોતાની હાલત ન બદલી નાંખે.” આથી જણાયું કે નેઅમતો ગુનાહથી ખુચવી લેવાય છે.

(૨૩) એક નુકસાન એ છે કે ગુનાહ કરવાથી તારીફ (વખાણોના ખિતાબો) ઝુંટવાઈ જાય છે અને બેઈઝઝતીના ઈલકાબ મળે છે, દાખલા તરીકે નેક કામો કરવાથી આ ઈલકાબ મળતા હતા. મોમિન, નેક, મોહસિન (નેકી અને એહસાન કરનાર) મુતતકી (પરહેઝબાર) મુતીઅ (ફરમાંબરદાર) મુનીઅ (હકતઆલા તરફ રજુ કરનાર) વલી, વરઅ, (પારસા) મુસિલેહ (દુરસ્તી કરનાર) આબિદ, (બંદગી કરનાર) ખાએફ (ખુદાથી હરનાર) અવ્વાબ, (ખુદા તરફ બહુ રજુ કરનાર) તૈયિઅ (પાક) રહી. (પસંદ કરવા લાયક જેનાથી ખીજા ખુશ થાય) તાએઅ, (તોખા કરનાર) હામિદ (અલ્લાહના વખાણુ કરનાર) રાકેઅ (રક્ત કરનાર) સાજીદ (સિજદો કરનાર) મુસ્લિઅ (પોતાને ખુદાને હવાલે કરનાર) કાનિત (સંતોષી) સાદિક (સાચો) સાબિર (સખરવાળો) ખાશેઅ (આજીઝી કરનાર) મુતસદિક (સદકો ખેરાત કરનાર) સાએમ (રોઝહદાર) અફીફ (પાકદામન) અકિર. (અલ્લાહની યાદ કરનાર) એ જ પ્રમાણે જ્યારે ધુરાં કાર્યો કર્યા તો આ ઈલકાબો મળ્યા ફાજીર (હરામકાર) ફાસિદ (બદકાર) આસી (ગુનેહગાર) મુખાલિફ (ઉલટુ કરનાર) મુસીઅ (બદી કરનાર) મુકસિદ (ફસાદ મચાવનાર) અખીસ, મસખુત, (ગુસ્સો કરવામાં આવેલો) અનિ (વ્યભિચારી) શારિક (ચોર) કાતિલ (ખુની) કાઝિઅ (જુદો) ખાઈન (બેઈમાન) કુતી,

(કુત અલૈની કામ માફક બદલેઅલી કરનાર બદાર (બેવકાઈ કરનાર) કાંતિએ રહમ, (સગાં સાથે ખરાબ વર્તાવ કરનાર) મુતકબ્બિર (તકબ્બુર કરનાર) અલિમ, (ગુસ્મ કરનાર) મલઉન (ફિટકારાએલો) બહિલ (બેઇસ્મ) વિગેરે વિગેરે.

(૨૪) એક નુકસાન એ છે કે ગુનોહ કરવાથી શેતાનો એના ઉપર કાબૂ મેળવનાર થાય છે કારણુ કે ફરમાનરદારી ખુદાતઆલાનો ફિલ્લો છે જેના લઈ દુશ્મનોના પ્રલભાથી બચેલો રહે છે, જ્યારે ફિલ્લામાંથી બહાર નીકળ્યો તો દુશ્મનોએ ઘેરી લીધો. પણ તે શેતાનો જેમ ચાહે તેમ તેની અંદર ફેરફાર કરે છે અને તેના દિલ, અગાન, હાથ, પગ, આંખ, કાન બદનના સૌ અવયવોને ગુનાહોમાં ફંસાવે છે.

(૨૫) એક નુકસાન એ છે કે ગુનોહ કરવાથી દિલનો સંતોષ જતો રહે છે, દિલ પરેશાન રહે છે. દરેક વખતે ખીક રહે છે, કે કોઈને ખબર ન થાય, ઇંઝાતમાં ફરક ન આવી જાય, કોઈ બદલો ન લેવા લાગે, હું તંત્ર જીંદગીનો અર્થ ઉપર મુજબ કરું છું.

(૨૬) એક નુકસાન એ છે કે ગુનોહ કરતાં કરતાં તેજ દિલમાં વસી જાય છે ત્યાં સુધી કે મરતી વખતે મોઢેથી કલેમો પણ નીકળતો નથી. બલકે જીંદગીની હાલતમાં જે કામોનો ટવાએલો હતો તેજ તે વખતે નીકળે છે. એક વેપારી પોતાના એક સગાનો ફિસ્સો બયાન કરે છે કે મરતી વખતે તેને કલેમો પઢવાનું કહેતા હતા અને એ બધી રહ્યો હતો કે આ કપડું ધણું સરસ છે. આ માલક ધણો જ સારો છે. છેવટે એ જ હાલતમાં મરી ગયો. કોઈ બીજારીનો ફિસ્સો છે કે મરતી વખતે કહેતો હતો કે “અલ્લાહ વાસ્તે એક પૈસો” અલ્લાહ વાસ્તે એક પૈસો એ પ્રમાણે કહેતાં કહેતાં મરી ગયો, એ જ પ્રમાણે એક માણસને સકરાત વખતે કલેમો પઢાવવામાં આવ્યો તો કહેવા લાગ્યો બાહ બાહ મારા મોઢેથી નીકળતો નથી, અને તે વખતની ધણી હાલતો અમને જણાતી નથી ખુદ પાક બલેમું શું શું ગુજરતી હશે. (ખુદાપાકની પનાહ)

() એક નુકસાન એ છે કે ગુનોહ કરવાથી ખુદાતઆલાની

રહમતથી નિરાશ થઈ બચ છે, એટલે તોખહ કરતો નથી તોખહ વખર મરે છે. કોઈ માણસને મરતી વખતે કહેવામાં આવ્યું કે કહેમો પદ, તો તેણે માવાનું શરૂ કર્યું, તા, તન તન્ના અને કહેવા લાગ્યો કે ને કહેમો મારાથી પઠાવવા ચાહો છો તેનાથી મને શું ફાયદો પડેાચી શકે છે કોઈ ગુનોહ તો મેં છોડ્યો નથી, એવટ કહેમહ નહીં પડ્યો અને દુન્યાથી રખસત થયો. એક ખીબ માણસને કહેમો પઠાવવા લાગ્યો તો બોલ્યો કહેમો પઠવાથી શું થશે મેં કદી નમાઝ તો પઢી નથી, તે પણ એ જ પ્રમાણે મરી ગયો. એક ખીબ માણસને કહેમો પઠવા કહ્યું તો કહેવા લાગ્યો કે હું તો એનો ઈન્કાર કરનાર છું, અને દુન્યાથી ચાલતો થયો. એક માણસને મરતી વખતે કહેમો પઠવા કહ્યું તો કહેવા લાગ્યો કે કોઈ મારી અપાન પકડી લે છે. (હે અલ્લાહ તું હમારી હિફાઝત કરજે.)

આ થોડાં દુન્યવી નુકસાનો ને ગુનોહ કરવાથી થાય છે. એ ઉપરાંત ઘણાં નુકસાનો ઝાઢેરી અને ખાતિની છે, ને કુર્આન અને હદીસમાં મનન કરવાથી અને દિલમાં વિચારવાથી બહુ જલ્દી સમજવામાં આવી શકે છે, આખિરતના નુકસાનો તો અલગ રહ્યાં. ને દૂંકમાં નજીકમાં વર્ણવવામાં આવશે, કોઈ પણ બુધ્ધિમાન ઈન્સાન કદી પસંદ નથી કરતો કે જરા સરખી જુઠી સુખને માટે (એટલે ખોટી ઈચ્છાને માટે) આટલો મોટો મુસીબતો તકલીફોને પહોંચ પોતાના માથા પર લે. દરરોજના મામલામાં ને ચીઝમાં પુરાઈ અને નુકસાનો વધારે હોય છે માણસ તેની પાસે ફરકતો પણ નથી એજ મામલો ગુનાહની સાથે કરવો જરૂરી છે. ખુદાપાક સૌ મુસલમાનોને પોતાની નાફરમાનીથી બચાવે આમીન.

પ્રકરણ બીજું

“એ ચીઝોના ખયાનમાં કે ખુદાપાકની તાબેદારી, ઈબાદત, અને નેક અમલોથી દુન્યાનો શું શું લાભ છે.”

(૧) એ બચાનમાં કે ખુદા તઆલાની તાબેદારીથી રોઝી વધે છે, અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે કે “જે તે લોકો તૌરેત, ઈજીલ, અને તે કિતાબ જે તેમના રખ તરફથી તેઓ પર ઉતારવામાં આવી (કુર્આન શ.) તેના પર અમલ કરતે” (તૌરેત ઈજીલ પર અમલ કરવો એજ છે કે હઝરત રસૂલે ખુદા સહ. પર તૌરેત અને ઈજીલના કરાર મુજબ ઈમાન લાવતે” અને આપની તાબેદારી કરતે”) તો ખચીત પોતાના ઉપરથી અને પત્ર નીચેથી ખાતે.” ઉપરથી ખાવાનો અર્થ એકે વરસાદ વરસતે” અને નીચેથી ખાવાનો અર્થ એ કે અનાજ ઉત્રતે” આ આયતથી સાફ જણાય છે કે ખુદાનો હુકમો પર અમલ કરવાથી રોઝી વધે છે.

(૨) તાબેદારી કરવાથી પ્રકાર પ્રકારની ખરકતો થાય છે. ફરમાવ્યું અલ્લાહ તઆલા એ “જે તેઓ ઈમાન લાવતે”, અને પરહેઝગારી પ્રહણ્ય કરતે” તો અલખત ખોલી દેતે” અમે તેઓ પર પ્રકાર પ્રકારની ખરકતો આસમાન અને ઝમીનથી પરંતુ તેઓએ તો જુઠલાવ્યા તો અમેએ તેઓને તેઓના અમલોના સખથી જે તેઓ કરતા હતા પકડી લીધા.” આ આયત મજકુર મુદ્દા માટે સાફ સાબેતી છે.

(૩) ખુદાના હુકમની તાબેદારી કરવાથી દરેક પ્રકારની તકલીફો દુખો દુર થાય છે, અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે કે “જે માણસ અલ્લાહ તઆલાથી ડરે છે તો અલ્લાહ તઆલા તેના માટે નીકળવાનો રસ્તો કરી આપે છે (એટલે દરેક તકલીફ દુખ દુર થાય છે.) અને તેને એવી જગ્યાથી રોજી આપે છે કે તેને ગુમાન પણ નહીં હોય, અને જે અલ્લાહ પર ભરોસો કરે છે તે તેને કાફી છે.” આ આયતથી જણાયું કે તકવો પરહેઝગારીથી ખુદાના ડરથી તકલીફોથી છુટકારો મળે છે.

(૪) ખુદાના હુકમો પર ચાલવાથી હેતુ પ્રાપ્ત થાય છે. અલ્લાહ તઆલાને ઈર્શાદ છે કે “જે માણસ અલ્લાહ તઆલાથી ડરે છે તેને માટે તેના કામમાં આસાની કરી આપે છે.”

(૫) ખુદાના હુકમોનું પાલન કરવાથી ઝિંદગી રસમય બને છે, જેમકે ખુદાપાકનો ઈર્શાદ છે કે “જે માણસ નેક અમલો કરે છે બધે તે મર્દ હોય કે ઓરત પરંતુ ઈમાનદાર હોય તો અલખત અમો તેમનું જીવન સાફ સુથર આપીશું.” ખરેખર આવા લોકોનું જીવન ખાદશાહોને પણ પ્રાપ્ત થતું નથી.

(૬) ખુદાના હુકમોનું પાલન કરવાથી વરસાદ વરસે છે માલ વધે છે ઓલાદ થાય છે, ખાજોમાં ફળો આવે છે, નહેરોમાં પાણી વધે છે, જેમકે અલ્લાહ પાકે ફરમાવ્યું છે કે “તમો તમારા રખ પાસે શુનોહ બખ્શાવી દો ખચીત તે મહાન બખ્શનાર છે. તે તમારા પર મુશળાધાર વરસાદ વરસાવશે અને તમારા માલો, ઓલાદમાં વધારો કરશે, અને તમોને ખાગબગીચા અને નહેરો અર્પણ કરશે.”

(૭) એ બચાનમાં કે ઈમાન લાવવાથી નીચે મુજબની ખૈર ખરકતો નસીબ થાય છે. (૧) દરેક પ્રકારની બલાઓનું ટળી જવું જેમકે અલ્લાહ પાકે ફરમાવ્યું છે કે “ખરેખર અલ્લાહ તઆલા બલાઓ ટાળી દે છે તે લોકોથી કે જેઓ ઈમાન લાવ્યા.” (૨) અલ્લાહ તઆલા મદદગાર થાય છે, જેમકે અલ્લાહ તઆલાનો ઈર્શાદ છે કે “અલ્લાહ તઆલા ઈમાનવાળાઓનો મદદગાર છે.” (૩) ફરિસ્તાઓને દિલો મજબૂત કરવા હુકમ થાય છે, જેમકે અલ્લાહ તઆલાનો ઈર્શાદ છે કે તે વખતને યાદ કરો જ્યારે તમારા પરવરદિગાર ફરિસ્તાઓને હુકમ કરતા હતા કે ખચીત હું તમારા સાથે છું તમે ઈમાનવાળાઓને સાબિત કદમ રાખો.” (૪) સાચી ઈઝઝત મળવી જેમકે ઈર્શાદ છે કે “ઈઝઝત અલ્લાહ તઆલા અને તેના રસુલ અને ઈમાનવાળાઓ માટે છે. (૫) મરતબા વધવા જેમકે અલ્લાહ પાકનો ઈર્શાદ છે કે “અલ્લાહ તઆલા જેઓ તમારામાંથી ઈમાન લાવ્યા તેઓના મરતબા વધારશે.” (૬) દિલોમાં તેની મોહબ્બત પેદા થવી જેમકે ઈર્શાદ છે કે “જે લોકો ઈમાન લાવ્યા અને નેક કાર્યો કર્યા ખુદા તઆલા બહુ જલ્દી તેઓની મોહબ્બત પેદા કરી દેશે.” એ

સંબંધી એક હદીસ છે કે અલ્લાહ તઆલા જ્યારે કોઈ બંદાથી મોહબ્બત કરે છે તો પહેલાં ફરિશ્તાઓને હુકમ થાય છે કે તમે ફલાણા સાથે મોહબ્બત કરો. પછી દુન્યામાં બહેરાત કરવામાં આવે છે કે તેના માટે કબુલીયત દુન્યામાં નિયુક્ત કરવામાં આવે છે. આ કબુલીયતની અસર એટલી બધી થાય છે કે પશુઓ ઝાડો પથ્થર મતલબ કે દરેક ચીજ તેની તાબેદારી કરે છે.

“તું પણ અલ્લાહ તઆલાની ફરમાનરદારી કર કે તારા હુકમથી કોઈ વસ્તુ નાફરમાની ન કરે.” (બોસતાને સઅદી રહ૦)

(૭) કુર્આન મજીદનું તેના હુકમાં શિક્ષા થવું જેમકે ઇશ્દિ છે કે “કહી દો કે તે કુર્આન ઈમાનવાળાઓ માટે હિદાયત અને શિક્ષા છે.” એ જ પ્રમાણે ઈમાનથી દરેક પ્રકારની ભલાઈઓ અને નેઅમતો પ્રાપ્ત થાય છે. જે ઈમાનની ફઝીલતોની આયતો અને હદીસોથી જણાશે.

(૮) ખુદાના હુકમોનું પાલન કરવાથી માલી નુકસાનની ખોટ પુરાઈ જાય છે. અને બેહતર બદલો મળે છે, જેમકે અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું કે “હે નબી (સલ૦) તે કેદીઓને કહી દો જે આપના કબજામાં છે કે જો અલ્લાહ તઆલા તમારા દિલોમાં ઈમાન પેદા કરશે તો જે માલ તમારા કનેથી લેવામાં આવ્યો છે તેનાથી સરસ તમેને આપવામાં આવશે અને તમારા ગુનાહ માફ કરી દેવામાં આવશે, અને અલ્લાહ પાક બખ્શનાર અને મહેરબાન છે.” મજકુર આયત બદરના કેદીઓ બાબત ઉતરી હતી, જેઓ પાસેથી ફિદયા રૂપે માલ લેવામાં આવ્યો હતો તેઓથી વાયદો કર્યો કે જો તમે સાચા દિલથી ઈમાન લાવશો તો તમને પહેલાં કરતાં ઉત્તમ અને વધારે મળી જશે અને એ જ પ્રમાણે થયું.

(૯) ખુદાના હુકમોનું પાલન કરવાથી રોજ રોજ નેઅમતોમાં વૃદ્ધિ થાય છે, જેમકે અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું કે “જો તમે શુક કરશો તો અલ્લાહ તમને વધારે જરૂર જરૂર વધારે આપીશ.”

(૧૦) અલ્લાહ તઆલાના હુકમ મુજબ માલ ખર્ચવાથી વધે

છે, જેમ કે અલ્લાહ પાકે ફરમાવ્યું છે કે 'જે કોઈ ઝકાત આપે છે, અને માત્ર અલ્લાહ તઆલાની જ પુણી ઇચ્છે છે. તો એવા લોકો એવડો નફો કરે છે.' (એટલે દુન્યામાં માલ અને આખિરતમાં અબર સવાબ મળશે.)

(૧૧) પુદાના હુકમોનું પાલન કરવાથી દિલમાં રાહત અને સંતોષ પેદા થાય છે, જેની મીઠાસ સામે સાત ખંડોની બાદશાહી કશી વીણતમાં નથી. જેમકે અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું કે 'ખમરદાર થઈ જાઓ કે અલ્લાહની પાદશી જ દિલને ચેન મળે છે.'

હઝરત હાફેઝ શિરાઝી રહ. ફરમાવે છે.

દિલના સંતોષ સાથે કોઈ ચાંદ જેવા મુખરાવાળા મહેબૂબ (એટલે હકતઆલા) તરફ એક ઘડી નજર કરવી બાદશાહી છત્રી નીચે બેસીને દરયોજ હાય હૂ કરવાથી બેહતર છે.

એક ખીજ મહાન પુઝુર્ગ નીમરોજ મુલકના બાદશાહને તેના કા. ના જવાબમાં લખ્યું.

સંજર બાદશાહની કાળી છત્રી માફક મારા નસીબનું મોહું કાળું થઈ જાય, જે મારા દિલમાં સંજરના મૂલકની ઇચ્છા હોય.

જ્યારથી મને નીમશખ (એટલે અધી) રાત્રે જ્યારે અલ્લાહ તઆલાની બરકતો ઉતરે છે.)ની મને ખબર મળી તે કારણથી હું નીમરોજના મુલકને એક જવના બદલામાં પણ ખરીદ નહીં કરું, એક પુઝુર્ગનું કથન છે કે અમે જેવી હાલતમાં છે તેવી હાલતમાં જન્નતી લોકો હોય તો તેઓ ધણી જ મજેદાર આરામમાં છે, ખીજ એક પુઝુર્ગનું કથન છે કે અફસોસ આ ગરીબ દુન્યાદાર લોકો દુન્યાથી ચાલ્યા ગયા ન તેઓએ એશ જોયો ન મળ્યો. ત્રીજ એક પુઝુર્ગ ફરમાવે છે કે જે બાદશાહને હમારી લજ્જતની ખબર પડી જાય તો હથીયારો, લઈ અમારા પર ચઢાઈ કરે. એ મળ્યો ગળ્યો એટલો બધો થઈ જાય છે કે તેને જન્નત પર સરસાઈ આપે છે બધી નજદીકની

લજ્જતમાં રહેવાં કરતાં દોઝખમાં જવા પર રાજી થઈ જાય છે. અને જો એ લજ્જત નથી તો જન્નતને હેય સમજે છે, મોલાના રૂમ રહું મસનવી શંખાં ફરમાવે છે કે 'જે જગ્યાએ ચારો માથુક હોય તે જગ્યા આસ્માનથી પણ ઉંચી છે, ઝમીનની ઉંડાઈ નથી, એટલે જે જગ્યાએ ચાંદ જેવા મુખરાવાળો યુસુફ હોય તે જગ્યા બલે કુંવાની ઉંડાઈમાં હોય પરંતુ જન્નત છે, એટલે મહબૂબની હાજરીમાં દોઝખ પણ જન્નત છે અને મહબૂબ વગર જન્નત પણ દોઝખ છે.'

હવે વિચારવાની જગ્યા છે આ લજ્જત કયા પ્રકારની હશે.

(૧૨) અલ્લાહતઆલાની તાબેદારીની ખરકતથી તે માણસની ઓલાદને પણ લાલ થાય છે. જેમ કે અલ્લાહતઆલા ખિઝર (અલૈ૦)નું વર્ણન કરતાં ફરમાવે છે ખિઝર અલૈ૦એ હઝરત મૂસા અલૈ૦ને ફરમાવ્યું કે 'મૈં જે દીવાલ મંજૂરી લીધા વગર દુરસ્ત કરી દીધી તે બે ચતીમ ખમ્યાની હતી જેઓ શકરમાં રહે છે, અને તે દીવારના નીચે તેઓનો ખજાનો ઘટેલો છે, અને તેમના પિતા એક યુઝુર્મ માણસ હતા તો અલ્લાહતઆલાને એ મંજૂર થયું કે એઓ ખન્ને પોતાની જવાની પર પહોંચી જાય અને તેમનો ખજાનો કાઢી લે, આ તમારા પરવરદિગારની મહેરબાનીના કારણે છે.' એ આયતથી જણાયું કે તેમના પિતા નેક હોવાના લઈ તેમના માલના રક્ષણ માટે ખિઝર અલૈ૦ને હુકમ કરવામાં આવ્યો, સુબહાનલ્લાહ નેક કામો કરવાની અસરો નસલમાં પણ ચાલે છે. આજે લોકો પોતાની ઓલાદ માટે પ્રકાર પ્રકારની માલ મિલકત નાણાં વગેરે છોડી જવાની ફિકર કરે છે, સૌથી વધુ કામની મિલકત એ છે કે પોતે નેક કામ કરે જેથી તેની ખરકતથી ઓલાદ બધી બલાઓથી બચેલી રહે.

(૧૩) અલ્લાહ પાકની તાબેદારીથી ઝિંદગીમાં જેવી બશારતો મળે છે, જેમ કે અલ્લાહતઆલાનો ઈરશાદ છે કે 'ખખરદાર થઈ જાઓ અલ્લાહના દોસ્તો પર કોઈ પ્રકારનો ડર નથી અને ન તેઓ દીલગીર થશે, આ તે લોકો છે જેઓ ઈમાન લાવ્યા અને અલ્લાહ-

તઆલાથી ડરતા હતા, તેઓ માટે તેમના જીવનકાળમાં પણ પુશખખરી છે, અને આખિરતમાં પણ” હઠીસ શબ્દમાં પુશરા (પુશખખરી)ની તક્સીર આવી છે કે એથી મતલબ સારા સ્વપ્ના છે. જેનાથી દિલ પુશ થાય છે, જેમ કે સ્વપ્નામાં જોવું કે હું જન્નતમાં ગયો અથવા અલ્લાહ પાકની ક્રિયારત નસીબ થઈ વળી કોઈએ જોવો ખવાખ જોયો કે દીલને પુશી પ્રાપ્ત થઈ.

(૧૪) પુદાપાકની તાબેદારીથી ફરિશતાઓ મરતી વખતે પુશખખરી સંબળાવે છે જેમ કે પુદાપાકનો ઈર્શાદ છે કે “જે લોકોએ કહ્યું કે અમારો રખ અલ્લાહતઆલા છે, પછી તેઓ અડગ રહ્યા તો એ લોકો પર ફરિશતાઓ ઉતરે છે. (એટલે મરતી વખતે) અને કહે છે કે તમે ન ડરો ન ગમ કરો અને જન્નતની પુશખખરી સંબળો જેનો તમેને વચન આપવામાં આવ્યું હતું. અમે તમારા મદદગાર છીએ દુન્યામાં અને આખિરતમાં અને તમારા માટે જન્નતમાં તે વસ્તુઓ છે જે માટે તમારું મન ઈચ્છશે. તમારા માટે આ સઘળું ખખશનાર મહેરબાની કરનાર તરફથી મેહમાની માટે છે.” જુઓ આ આયતમાં મહાન આલિમેની તક્સીર મુજબ મરતી વખતે ફરિશતાઓ શું શું પુશખખરીની વાતો સંબળાવે છે.

(૧૫) અલ્લાહ તઆલાના કેટલા હુકમોનું પાલન કરવાથી હાજત પુરી થવામાં મદદ મળે છે, જેમકે અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે કે “મદદ ચાહો સખર અને નમાઝથી” હઠીસ શ.માં આ મદદ માંગવાની ખાસ રીત આવી છે. તિર્મિઝીમાં હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઓફા રદી.થી રિવાયત છે કે નખીયેકરીમ સલ.એ ફરમાવ્યું કે જે માણસને કોઈપણ પ્રકારની હાજત હોય, તે હાજત અલ્લાહ તઆલાથી હોય કે માણસથી હોય તો તેને જોઈએ કે સારી રીતે વુજૂ કરે પછી બે રકાત નમાઝ પઢે પછી અલ્લાહ તઆલાની હમ્દોસના કરે અને નખીયેકરીમ સલ. પર દરદ શ. પઢે, પછી આ દુઆ પઢે “લાઈલાહ હદલલ્લાહુલ હલીમુલકરીમ, મુખહાનલ્લાહે રખિલ અરશિલ અઝીમ, વલ-

હુમદોલિલાહે રખિબલ આલમીન અસઅલોકા મુજિબાતે
રહમતેકા વઅઝાએમ મગફિરતેકા, વલગનીમલ મિન કુલે
ખિરરિવ, વસ્સલામત મિન કુલે ઇસમિન, લાતદઅલી ઝમ્બન
ધલ્લા ગફરતહુ વલા હમ્મન ધલ્લા ફરજતહુ વલા હાજતન
હિય-લક-રિફન-ઇલ્લા-કફયતહા-યા અરહમર રાહીમીન.”
અર્થાત્ અલ્લાહ વગર કોઈ ઈબાદતના લાયક નથી જે પુર્દગાર અને
કરીમ છે. પાક છે અલ્લાહ જે પુર્વદ અર્શનો રખ છે. બધા વખાણ
અલ્લાહને જ લાયક છે જે બધી દુન્યાનો પાલનહાર છે, હું તારાથી
તારી રહમતના અસખાબ માંગું છું, અને તારી મગફિરતના વસોલાઓ,
દરેક નેકની છુટનો, અને દરેક ગુનાહથી બચવાનો, મારો કોઈ ગુનોહ
ન છોડ પરંતુ એ કે તેને તું બખ્ષી દે, અને ન કોઈ ફિકર કે તેને તું
ફર કરી દે, અને ન કોઈ હાજત બેનાથી તું રાજી હોય, પરંતુ તેને
તું પુરી કરી દે, હે સૌથી વધુ રહમ કરનાર.

(૧૬) અલ્લાહના કેટલાક હુકમોના પાલનથી એ અસર થાય છે
કે કોઈ મામલામા ઢ્યુપડ્યુ હોય કે ફવી રીતે કરવો. કરું કે ન કરું
અને કરવું તો ફવી રીતે કરવું કે જેમાં બેહતરી હોય કે એની ગુન્થવણ
દૂર થાય, અને તે મત નકકી થાય કે જેમાં લાલાલાલ હોય અને
ઝેરલાલની શક્યતા ન હોય જેમકે ઈમામ ખુખારી રહ. એ હકરત
બખિર રદી, થી રિવાયત કરી છે કે રસુલુલ્લાહ સલ. એ ફરમાવ્યું કે
બ્યારે તમને કોઈ પણ કામમાં ગુન્થવણ ઉભી થાય કે કરવું
કે ન કરવું, જેમકે કોઈ સફર ખાખત કે કરવો કે ન કરવો
અથવા ખીબ કોઈ પણ કામમાં તો બે રકાત નમાઝ પઢી
આ દુઆ પઢો. “અલ્લાહુમ્મ-ઇન્ની-અસતખીરોકા-બે ઇલમેકા-
વ અસતકે દિરોકા-બે કુદરતેકા-વ અસઅલોકા-મિન-
ફદલિકલ અઝીમ-ફઇન્નકા તકદેરો-વલાઅકદેરો-વતઅલમો-
વલાઅસલમો-વઅન્તા - અલ્લામુલ-ગુયુબ - અલ્લાહુમ્મ-ઇન -
કુન્તા-તઅલમો-અન્ના હાઝલ-અમલ-ખોદલી-ફી હીની-વ
ખઆશી વ આ કે બતે-અમરી-” એક રિવાયતમાં ફીદીની વ

મઆરી વ આ કે બતે અમરી"ને બદલે આ શબ્દો છે, ફી આબેલી-અમરી-વ આબિલેલી-ફકદીર હોલી-વ યસ્સીર હોલી-સુમ્મ ખારીક-લી-લીફીહે-વધન-ફુતા-તઅલમો-અન્ના હાઝલ-અમર-શફ્લી-ફી દીની-વ મઆરી-વ આ કે બતે-અમરી-ફસરિક હો અન્ની-વસરિકની અન્હો-વ કદિર-લેયલ, -ખયર, -હયસો, -કાન, -સુમ્મ-અરકેની-ખેહી, -અને પોતાના કામનું નામ લે, ઝોરલે હાઝલ અમરની જગ્યાએ હાખલા તરીકે હાઝલ સફરો, અથવા હાઝનીકાહુ-જે મકસદ હોય તેનું નામ લીએ.

અર્થાત્ :-હે અલ્લાહ હું તારાથી ખેર માંગું છું તારા ઈસ્મના સખબે અને તાકાત ચાહું છું તારી કુદ્રતના સખબે અને તારાથી તારો મોટો ફઝલ માંગું છું કારણ તું કુદ્રત રાખે છે અને હું કુદ્રત રાખતો નથી, અને તું બધું છે અને હું બધુતો નથી, અને તું દરેક જગની વસ્તુઓથી ખૂબ વાકિફ છે. હે અલ્લાહ જો તારા ઈસ્મમાં આ કામ મારા માટે બેહતર હોય, મારા દીન અને દુન્યામાં અને અંજમની રૂએ, તો તેને મારા માટે તબવીજ ફરમાવ, અને તેને મારા માટે આસાન કર. અને પછી તેમાં મારા માટે ખરકત દે. અને જો તારી બધુમાં મારા માટે એ/કામ ખૂર હોય મારા દીન અને દુન્યામાં અને અંજમની રૂએ તો તેને મારાથી ફેરવી દે, અને મને તેનાથી ફેરવી દે, અને મારા માટે ખૂબ તબવીજ ફરમાવ જ્યાં પણ હોય પછી તે પર મારાથી રાજ થઈ બ.

(૧૭) કેટલાક નેક કામોમાં એ અસર છે કે તેનાથી બધી મુશ્કેલી બાબતોની ઝિંમેદારી અલ્લાહ પાક લઈ લે છે. રસુલુલ્લાહ સલ.એ હિકાવત ફરમાવી કે અલ્લાહ પાકથી ફરમાવ્યું હે ઈન્સાન મારા માટે શર દિવસમાં ચાર રકાત પઠી લે હું દિવસના ખતમ થતાં સુધીમાં તારાં બધાં કામો બનાવી આપીશ (તિમિઝી)

(૧૮) કેટલીક નેકાઓથી માલમાં ખરકત થાય છે, જેમકે હઠીસ ચ.માં છે કે જે વેપારી સાચું બોલે અને ગ્રાહક સાચું બોલે અને

પોતાની માલની હાલત જાહેર કરી આપે તો બન્નેના માટે તેમના માલમાં બરકત થાય છે, અને જે છુપાવી રાખે અને જુદું બોલે તો બન્નેના માલમાંથી બરકત ઊઠી જાય છે. (બુખારી-મુસ્લિમ)

(૧૯) દીનદારીથી બાદશાહી બાકી રહે છે. જેમ કે હદીસ શ. છે કે આ ખિલાફત અને બાદશાહી હમેશ કુરેશમાં રહેશે. જે માણસ તેઓની વિરુદ્ધ કરશે તો અલ્લાહ તઆલા તેને ઈલા મોઢે ફેંકી દેશે. જ્યાં સુધી તેઓ દીનને કાયમ રાખશે. (બુખારી શ.)

(૨૦) કેટલીક માલી નેકાઓથી અલ્લાહ તઆલાનો ગુસ્સો ઠંડો પડે છે અને પુરી હાલત પર મોત નથી આવતી જેમકે હદીસ શ.માં છે કે સદ્દો પરવર દિમારના ગુસ્સાને ઠંડો કરે છે, અને ખરાબ મૃત્યુને દૂર કરે છે. (તિર્મિઝી)

(૨૧) દુઆથી મુસીબતો ટળી જાય છે, અને નેકા કરવાથી ઉમર વધે છે, જેમકે હદીસ શ.માં આપ સલ.એ ફરમાવ્યું કે તકદીરને દુઆ વગર કોઈ હટાવી શકવું નથી, અને નેકાથી જ ઉમર વધે છે. (તિર્મિઝી)

(૨૨) સુરએ યાસીન પઢવાથી બધાં કામો બની જાય છે, જેમકે હદીસ શ.માં છે કે જે માણસ સુરએ યાસીન શર દિવસમાં પઢે તો તેની બધી હાજતો પુરી કરવામાં આવશે (દારમી)

(૨૩) સુરએ વાકેઅહ પઢવાથી સુખમરો થતો નથી જેમકે હદીસ શ.માં છે કે જે માણસ દર રાત્રે સુરએ વાકેઅહ પઢશે તો તેને કદી સુખમરો નડશે નહીં (બૈહકી)

(૨૪) ઈમાનની બરકતથી થોડા ખાવામાં પણ બરકત થાય છે, એક માણસ ધણું જ ખાતો હતો પણ તે મુસલમાન થઈ ગયો તો થોડું ખાવા લાગ્યો, હજૂર સલ.ની ખિદમતમાં એનો ઝિકર થયો, તો આપે સલ. ફરમાવ્યું કે મોમિન એક આંતરડામાં ખાય છે અને કાફિર સાત આંતરડામાં.

(૨૫) ડેટલીક દુઆઓની એ બરકત છે કે ખીમારી લાયવાનો કે ખીજી બધા પહોચવાનો ભય રહેતો નથી જેમકે હઠીસ શ.માં છે કે જે માણસ કોઈને થમ અથવા ખીમારીમાં સપડાએલા બાવે અને આ દુઆ પઢે અસહમદો સિદ્ધાહિલ્લીની આફની મિસ્મન તલાકા બેહી થ ફફલની અલા કરીરિમ મિસ્મન ખસક તફદીલા તો તે બધા કદી તે માણસને નહીં પહેચિશે બલે ગમે તે હોય.

(૨૬) ડેટલીક દુઆઓમાં એ બરકત છે કે ચિંતા દૂર થાય છે, કર્ઝ અદા થઈ જાય છે, જેમકે હઠીસ શ.માં છે કે એક માણસે જરૂર કરી કે યા રસુલુલ્લાહ મને ધણી ફિકરા ચિંતાઓ અને કર્ઝોએ વેરવો છે તો આપ સલ.એ ફરમાવ્યું કે તને એવી દુઆ બતલાવું કે તેના પઠવાથી અલ્લાહ પાક તારી બધી ચિંતા અને કર્ઝો દૂર કરી દેશે તે માણસે કહ્યું કે ધણું સારું, તો આપે સલ. ફરમાવ્યું કે સવાર સાંજ આ દુઆ પઢ્યા કરો.

અલ્લાહુરમ-હન્ની-અહીઝો બેકા-મિનલ હમ્મૈ-વલ હુઝને-
વ અહીઝોબેકા-મિનલ અજઝે-વલ કસા-અહીઝોબેકા-મિન
જુખલે-વલ જુખને-વ અહીઝોબેકા મિન-મલખતી ફયને-વ
ફહરિર' બલે.' તેમનું બયાન છે કે મેં એ દુઆ પઢી તો મારી બધી
ચિંતા પણ જતી રહી અને કર્ઝ પણ અદા થઈ ગયું (અબુ દાઉદ શ.)

(૨૭) ડેટલીક દુઆ એવી છે કે જેને પઠવાથી બધું વિગરજી
પચેલો રહે છે. જેમ કે હઝરત કમળ ખિન અહબાર રહી. ફરમાવે છે
કે જે કું ચોડાક કલેમાઓ ન પઢત તો ચઢદીઓ મને ગધેડો બનાવી
આપત. કોઈએ પુછ્યું કે તે કલેમાઓ કયા છે તો તેમણે બતલાવ્યા.

‘અહીઝો-બેવજહિલ્લાહિલ-અઝીમીદલઝી-લયસ-શયઉન-
અઅેઝમે મિનહો-વ બેકલેમાતિલાહિસામ્માતિદલતી-લા
શુબવેઝોહુન્ન-બર્વાલા-ફાજન-વ બેઅસમાહલાહીલ-હુચના-

મા અલીમતો-મીનહા-વલા અમલમો મિન-શરે માખલક વઝરઅ-વઝરઅ" (મોઅતા માલિક.)

એ જ રીતે ખુદાપાકના અહકામનું પાલન કરવામાં ખીજા ઘણા જ કાયદાઓ છે જે કુર્આન શ. અને હદીસ શ. અને ફરરોજના મામલામાં વિચારવાથી જાણી શકાય છે. અને અમે તો નરી આંખે જોઈએ છીએ કે જેઓ અસ્લાહ અને રસલુસ્લાહ સલાની તાબેદારી કરે છે તેઓનું જીવન એવા મીઠાસથી વીતે છે કે તેની જોડ અમીરોના જીવંતમાં નથી. તેમના થોડામાં બરકત હોય છે તેઓના દિલોમાં મુરાનીયત હોય છે, જે ખુશીની અસલ પુંજ છે. જે અસ્લાહ અમે સૌને પોતાની ફરમાં બરદારીની તૌફીક દે અને પોતાની રજામંદી અને નજીહી નસીખ ફરમાવો. આમીન.

હરિ

પ્રકરણ ત્રીજું

‘એ બચાનમાં કે ગુનાહ અને આખિરતની સજામાં ફેટલો ગાઠો સંબંધ છે.’

જાણવું જોઈએ કે કુર્આન અને હદીસ અને ફરશથી જણાયું છે કે આ જગત વિના ખીજાં જે જગતો છે એકને બર્જખ બ્યારે ખીજને ત્રયખી જગત કહેવામાં આવે છે. અમે જે આખિરતનો શબ્દ વાપરીએ તથા બન્ને જગત મુરાદ લેવામાં આવે છે તો જે વખતે માણસ કોઈ અમલ કરે છે તો તરત બર્જખમાં દેખાઈને છુપાય જાય છે, અને આ જગત પર તેની ફેટલીક અસરો પડે છે, આ જગતનું નામ કબ્બ પશુ છે એ પછી એ જ અમલોને તે વખતે પુરેપુરાં બહર થશે, જેને થયમે હશર નશર કહેવાય છે.

તથા ફરક અમલના ત્રણ ક્રમો થયાં (૧) સફર (વર્તનનું પ્રગટવું), (૨) ઝફરે મિસાલી (એટલે મિસાલમાં બહર થવું),

(૩) ઝુકુરે હકીકી (ઝેટલે હકીકતમાં જાહેર થવું.) આને તમે ફિલ્મ પેટીથી સમજી શકો છો. જ્યારે માણસ વાત કરે છે તો તેના ત્રણ પ્રકાર થઈ જાય છે. (૧) એ કે મોઢેથી વાત નીકળવી. (૨) મોઢેથી જ્યારેલા શબ્દોનું રેકડ થઈ જવું. (૩) જ્યારે તેને ફરીવાર ચલાવવામાં આવે તો ત્યારે તેજ શબ્દો જેમ તેમ જાહેર થાય તો મોઢેથી વાત નીકળવી તે આ જગત છે અને તેમાં રેકડ થવું તે ખાલમે ખર્જખ, અને પછી તેમાંથી તેજ આવાજ નીકળવો એ ખાલમે જમ છે. જેવી રીતે કોઈ અકલમંદને શંકા નથી કે શબ્દો મોઢેથી નીકળતાં જ ફિલ્મ પેટીમાં રેકડ થઈ જાય છે, અને એમાં પણ શક નથી કે કાઢતી વખતે તેજ શબ્દો નીકળશે જે પહેલાં મોઢેથી નીકળ્યા હતા તેજ પ્રમાણે મોસિનને એમાં શંકા ન હોવી જોઈએ કે જ્યારે તેનાથી અમલ થાય છે તો તરત ખાલમે અમસાલમાં રેકડ થઈ જાય છે અને આખિરતમાં તે જાહેર થશે. આથી પુરવાર થયું કે આખિરતની હદીજો હમારી હાલત પર ઘડાએલી છે મજબૂરીનું કોઈ કારણ નથી. માટે જેવી રીતે ફિલ્મ પેટી પાસે એ વાતનો ખ્યાલ રહે છે કે મારા મોઢેથી શું નીકળી રહ્યું છે કોઈ એવી વાત ન નીકળી જાય કે જેના સમક્ષ ફોનોગ્રાફ વગાડવામાં આવશે. તેના સમક્ષ મારી ફોનોગ્રાફ થાય. એ પણ જાણે છે કે તે વખતે ઈનકાર કરવાની પણ તાકાત નથી કારણ કે ફોનોગ્રાફની ખાસિયત છે કે જે પ્રમાણે બોલવામાં આવે તેજ ઉતરે છે એવું નથી કે બોલે કોઈ અને ઉતરે કોઈ. એ જ પ્રમાણે અમલો કરતી વખતે ખ્યાલ રહે કે હું જે કોઈ કરી રહ્યો છું તે કોઈ જગ્યાએ જમાં થતું હશે. અને એ વધારા ઘટાડા વગર એક દિવસે જાહેર થશે, અને તે વેળા કોઈ બહાનું ચાલશે નહીં, જો આ ખ્યાલ પેદા થાય તો યુનોહ કરવાથી એવો જ ડર થાય જેમ કે ફોનોગ્રાફની સમક્ષ ગળો લાંડવી, જ્યારે કે યકીન હોય કે બાદશાહની રમર બોલવામાં આવશે અને હું પણ ત્યાં હાજર હોઈશ,

ખીજા મોટા દાખલાથી આને સમજો જેમ કે ગાડના પેદા

કવામાં ત્રણ પ્રકાર હોય : (૧) ખીજ વાવવું, (૨) તેનું જમીનમાંથી નીકળવું, (૩) તેના ફળ આવવાં. એજ પ્રમાણે આ જગતમાં અમલ કરવો. ખીજ વાવવા બરાબર છે. ખર્જામાં પરિણામે જાહેર થવા, ઝાડ નીકળવા જેવું છે. આ આખિરતમાં નતીજ્યોનું જાહેર થવું, ફળ લાગવા જેવું છે, તો ખર્જા અને આખિરતના નતીજ્યો ખીજકુલ આ ઈષ્ટીયારી અમલો પર આધાર રાખનાર ઠર્યાં. જેવી રીતે જવ વાળ્યા તો ઉમીદ કરી કે ઘઉં પેદા થશે. તેવી જ રીતે જુરાં કાર્યો કર્યાં. અને નેક બદલાની ઉમીદ કેમ રાખી શકાય, કહેવત છે કે 'વાવે તેવું' હશે.'

આથી જણાયું કે દુન્યા આખિરતની ખેતી છે એક શુક્રુર્મનું ક્યન 'કે ઘઉંથી ઘઉં' નીકળે છે, જવથી જવ અમલના બદલાથી વંચિત ન રહે.' અને જેવી રીતે જવના ખીજ અને જવના ઝાડમાં જાહેરમાં મલતાપણું નથી હોતું, પરંતુ હકીકતમાં ખંનેમાં મલતાપણું જરૂર હોય છે, જેને સમજનારા સમજે છે. તે જ રીતે અમલો અને તેના બદલામાં છુપી રીતે મલતાપણું છે જેને સમજવા દિલની આંખથી જોવાની જરૂરત છે. બાકી જેવી રીતે જવના ઝાડને જોળખનારનું ક્યન ભરોસા પાત્ર સમજવામાં આવે છે અને તેઓની સાથે ફુકમમાં ઝપડો કરવામાં આવતો નથી. બધે મલતાપણું સમજમાં આવે કે ન આવે. તેવી જ રીતે અમલોના નતીજ્યોને જોળખી બતાવનારાઓનો (એટલે અંખિયા અલો, અને અવલિયા) ઈરલાદ - કબૂલ કરવો વાળ્ય છે. બધે ખંનેમાં મલતાપણું સમજવામાં આવે કે ન આવે.

હવે અમે કેટલાક અમલોના પરિણામો જે મરણ પછી મળશે. ચાહે ખર્જામાં અથવા આખિરતમાં તેનું વર્ણન કરીએ છીએ. જેથી માલુમ થાય કે મરણ પછીનું કારખાનું શરૂઆતનું કારખાનું નથી, પરંતુ એજ કારખાના પર ઘડાએલું છે. અને સળખથી પેદા થએલું છે, તે પછી જેઓ હકીકતને જોળખે છે તેઓના ક્યનેના

કેટલા અમલો અને તેઓના પરિણામના મહત્તાપણાને મિસાલ રૂપે વર્ણન કરીશું, જેથી જણાય જાય કે આખિરતમાં ને કાંઈ છે તે અહીંના અમલોનું પરિણામ છે. વળી એથી આ આયતોની તકસીર પણ સમજી શકાય છે. જેમકે કુર્આન શ.માં છે કે “તે કાંઈ વાત મોઢેથી બોલવા પામતો નથી, પરંતુ તેની પાસે એક તાકમાં લાગેલો લખી લેવા માટે તૈયાર હોય છે. (સ. કાફ પારા ૨૬) ખીજી જગ્યાએ છે “જે માણસ જરા બરાબર નેકી કરશે તેને લાં (આખિરતમાં) જોઈ લેશે, અને જે કાંઈ જરા સરખી બદી કરશે તેને પણ તે જોઈ લેશે. (પારા ૩૦) ખીજી જગ્યાએ છે કે “જે રાઈના દાણા બરાબર કાંઈનું કામ હશે તો અમે તેને જાહેર કરીશું. અને અમે હિસાબ લેનારા બસ છીએ.” (પારા ૧૭) ખીજી જગ્યાએ છે કે “કહેતા હશે કે હાય અમારી કમબખ્તી આ અમલનામહની અજબ હાલત છે કે એવું ન કાંઈ નાની વાત છોડી ન મેં ટી પરંતુ બધું જ લખી રાખ્યું છે. અને આપનો રબ કાંઈના ઉપર ક્રુદ્ધ કરશે નહીં.”

ખીજી જગ્યાએ છે કે “અને તે દિવસને યાદ કરો જેમાં દરેક માણસ પોતે ને કાંઈ નેકી કરી છે તેને ચોતાની રખર જોઈ લેશે તેમજ ને કાંઈ ધુરાઈ કરી છે તે પણ જોઈ લેશે અને જે ઈશ્કશે કે કેવું સારું થાત કે મારી અને મારી ધુરાઈ વચ્ચે ઘણું અંતર હોત.”

ખીજી જગ્યાએ છે કે “અસ્લાહ તબાહા હિમાનવાળાઓને આ પાકી વાત પર દુન્યા અને આખિરતમાં મજબૂત રાખે છે.” વિગેરે વિગેરે આયતો આવી છે.

(૧) કેટલાક અમલોના ખર્જ ખના પારણામોના ખયાનમાં નેનાથી આ અમલોની મિસાલી સુરત જાહેર થશે.

હુઝૂર સહ. ઘણી વખત સહાબા રહી, થી પુછ્યા કરતા હતા કે તમોએ રાત્રે કાંઈ સ્વપ્નું તો નથી જોયું. જે સહાબી રહી, સ્વપ્નું કહેતા તો આપ સહ. તેની તાખીર કહેતા. એવી જ રીતે હસ્તુર મુજબ

એક દિવસે સવારની વખતે ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે આજે રાત્રે અમે એક સ્વપ્ન જોયું કે એ માણસ મારી પાસે આવ્યા અને મને ઉઠાવીને કહ્યું ચાલો, હું તેઓ સાથે ચાલ્યો, એક માણસ પાસેથી પસાર થયા જે સુતેલો હતો અને ખીજે માણસ તેના પાસે પત્થર લઈને ઉભો છે અને તેના માથા પર જોરથી મારે છે જેથી તેનું માથું કચડાઈ જાય છે, અને પત્થર આગળ ગમડી જાય છે તે જઈને પત્થર પાછો લાવે છે, અને પાછો ફરવા પહેલાં તેનું માથું સારું થઈ જાય છે, જેમ કે પહેલાં હતું તે આવી પાછું તેવી જ રીતે કરે છે. મેં તે બંને માણસોને આશ્ચર્ય પૂછ્યું કે સુખહાનલ્લાહ એ બંને કાણુ છે, તેઓએ કહ્યું ચાલો ચાલો, અમે આગળ ચાલ્યા તો એક માણસ પાસેથી પસાર થયા જે ચત્તોપાદ સુતેલો હતો, બ્યારે ખીજે માણસ લોહાને ગુરૂ લઈ ઉભો છે જે પેલા સુતેલા માણસના મોઢાની એક ખાલુએ આવી તેના માથા, નાક, આંખ, કાન, ગરદન, સુધી ચીરતો ચાલ્યો જાય છે. પછી ખીજી તરફ આવી એ જ પ્રમાણે કરે છે. હજુ તે તરફથી ફારિગ થતો નથી એટલામાં તે ખાલુ સારું થઈ જાય છે પછી ખીજી તરફ જઈ એ પ્રમાણે કરે છે મેં કહ્યું સુખહાનલ્લાહ એ બંને કાણુ છે કહેવા લાગ્યા કે ચાલો, અમે આગળ એક બઢી પર પહોંચ્યા જેમાં ઘણો જ શોર-બકાર થઈ રહ્યો હતો, અને તેમાં આંધીને જોયું તો ઘણા મરદો, સ્ત્રીઓ નાર્તી છે. વળી તેઓની તળેથી એક ભડકો ઉઠતો બ્યારે તે લેઓની પાસે પહોંચે છે તો ભડકાના બળના કારણે તેઓ પથુ ઉચકાઈ જાય છે. મેં પૂછ્યું એઓ કાણુ છે તેઓ બંને બોલ્યા ચાલો ચાલો, હમે આગળ ચાલી એક નહેર પર પહોંચ્યા જે લોહી જેવી લાલ હતી અને તેમાં એક માણસ તરી રહ્યો હતો અને નહેરના કિનારે એક માણસ છે જેણે ઘણા પત્થરો એકઠા કર્યા છે. તે માણસ તરતો તરતો જાય છે તો આ માણસ પત્થર ખેંચીને મારે છે જેની તકલીફથી પાછો તે પોતાની જગ્યાએ પહોંચી જાય છે, પાછો તે તરીને નીકળવા માટે છે તો એ માણસ તે જ પ્રમાણે પત્થર મારી તેને હટાવે છે, મેં

પૂછ્યું આ બન્ને કોણ છે કહેવા લાગ્યા ચાલો ચાલો. હમો આગળ ચાલ્યા. એક ધણો જ કદરેખો માણસ કે એના જેવો કદરેખો જીંદગીમાં ન જોયો હશે, તેની સામે આગ છે જે તેને બાળી રહી છે અને તેની આંખોમાં ફરી રહી છે. મેં પૂછ્યું એ કોણ માણસ છે, કહેવા લાગ્યા ચાલો ચાલો અમે આગળ ચાલ્યા અને એક ઘીચ બગીચામાં પહોંચ્યા જેમાં દરેક પ્રકારના વસંતની મોસમના ફૂલો હતાં તે બાગના વચમાં એક માણસ ધણો જ લાંબો જેનું માથું ઉંચડાના લઈ દેખાતું નહતું તે જોયો હતો તેના આંખોમાં ધણા બધાં જમા છે મેં પૂછ્યું આ બાગ શું છે અને આ કોણ લોકો છે કહેવા લાગ્યા ચાલો ચાલો, અમે આગળ ચાલ્યા એક મનહર ઝાડ પર પહોંચ્યા જે ઝાડથી મોટું અને સરસ ઝાડ કદી જોયું નહતું, તે બન્ને માણસોએ કહ્યું એના ઉપર ચઢો તો અમે તેના ઉપર ચઢ્યા તો એક શહેર મળ્યું. જેથી ભીતમાં એક ઈંટ સોનાની અને એક ઈંટ ચાંદીની છે.

શહેરના દરવાજા પર પહોંચ્યા અને તેને બોલાવ્યો તે બોલવામાં આવ્યો, અમે અંદર ગયા, અમને થોડાક માણસો મળ્યા જેઓનું અર્ધું બદન એક બાજુનું તો ધણું જ બુબસૂરત અને અર્ધું બદન ધણું જ બદસૂરત. તે બન્ને માણસોએ તે લોકોને કહ્યું કે જાઓ નહેરમાં ફૂદી પડો, અને ત્યાં એક પહોળા નહેર વહે છે જેનું પાણી દુધ જેવું સફેદ છે તેઓ તેમાં જઈ ફૂદી પડ્યા. પછી અમારી પાસે આવ્યા તો તેમની બદસૂરતી ચાલી ગઈ હતી. પછી તે બન્નેએ મને કહ્યું કે આ “જન્નતેઅદન” છે અને જુઓ તમારું ઘર તે રહ્યું મારી નજર તે ઘર તરફ ઉંચી થઈ તો એક મહેલ છે, જેમકે સફેદ વાળે કહેવા લાગ્યા કે તમારું ઘર આજ છે. મેં તેમને કહ્યું કે અલ્લાહ તઆલા તમારું ભણું કરે મને છોડી દે-હું તેની અંદર જતો રહું તો કહેવા લાગ્યા કે હમણાં નહીં, પાછળથી જશો, પછી મેં તેઓને કહ્યું કે આખી રાત અજબ તમાશા જોયા, આખર એ શું છે. તેઓએ કહ્યું કે હમણાં બતલાવીએ છીએ તે જે માણસ

જેનું માથું પત્થરથી કચડાણું જેવું તે એવો માણસ છે જે કુર્માન મંછક થીખી તેને ઠોડી નમાજથી મેપરવાહ થઈ ને સૂઈ રહેતો હતો અને જે માણસના ગાલ નાક કાન વિગેરે ચીરાતાં જેવા તે માણસ છે જે સવારે ધરથી નીકળતો અને જુઠી વાતો કર્યા કરતો જે દુર દુર પહોંચી જતી, અને જે નગ્ન સ્ત્રી પુરુષોને જેવાં એ જિના કરનારાં સ્ત્રી પુરુષો છે, અને જે માણસ નહેરમાં તરતો હતો અને તેના મોઢા પર પત્થર મારવામાં આવતા તે વ્યાજખોર છે, અને તે કદરવો જેને આગના ચોકોર ફરતો જેવો તે ઢોઝખનો દારોગો (વોચમેન) માલિક છે. અને લાંબા કંઠના માણસ જગીયામાં જેવા તે પશુ હઝરત હિંબાહીમ અલો. છે, અને તેમના આંગુળાંગુ જે બચ્ચાં ને તે બચ્ચાં છે જેમની મોત કિતરત પર (ઈસલામના તરીકા) થઈ, કોઈ સહાબીએ પુછ્યું, હે અલ્લાહના રસૂલ સલ. મુશરિકોના બચ્ચાં પણ હોય છે, તો બાપે સલ. ફરમાવ્યું હાં મુશરિકોના બચ્ચાં પણ હોય છે અને જેઓને અધુરું બદન પુખ્તસૂરત. અધુરું બદસૂરત. તે તે લોકો છે જેઓએ અર્ધાં અમલો સારા અને અર્ધાં નઠારા કર્યા હતા અને લોડા નઠારા યુનાહોને અલ્લાહ પાકે માફ કરી દીધા, આ હદીસથી અમલોના પરિણામો જાહેર થયા અને યુનાસિખતો (મળતાપણું) જે કે છુપી છે પરંતુ જશ સોચવા વિચારવાથી સમજી શકાય છે. દાખલા તરીકે જુઠું મોલવા અને ગાલ, નાક, કાન ચીરવામાં યુનાસિખત જાહેર છે અને જિના કરવાથી જે શકવતની આવ આખા બદનમાં ફેલાઈ છે તેમાં અને આગનાં અજાખના ચોકોર ફેલાઈ જવું એમાં પણ યુનાસિખત (મળતાપણું) છે. અને જિનાની વખતે નગ્ન થઈ જવા અને જહન્નમમાં નગ્ન થઈ જવામાં યુનાસિખત જાહેર છે.

આજ પ્રમાણે બધા અમલોના પરિણામોને વિચારી લેવું એકંદરે (૨) જે માલની ઝકાત ન આપવામાં આવે તે સાંપડું રૂપ બનાવીને તેના ગળામાં નાખવામાં આવશે, હદીસ શ. માં છે જે માણસ ઝકાત પોતાના માલની ન આપશે તો તેનાં ગળામાં

ક્યામતના દિવસે તે માલને સાપ બનાવી હાર પહેરાવવામાં આવશે. તે સાપ કહેશે કે કું તારો માલ છું કું તારો ખબનો છું. પછી આપ સહ.એ એની ટેકામાં કુઆન મજાની આ આવત પછી 'અને જે લોકો ખુદાપાકે કૃપાથી આપેલી વસ્તુમાં કંજુસાઈ કરે છે તેઓ એમ ન ખારે કે કંજુસાઈ તેમના માટે સાસી છે, બલકે આ તેમના માટે ધણું જ ખરાબ છે, કારણ કે જે માલમાં તેમણે કંજુસાઈ કરી હતી તેને ક્યામતના દિવસે તેમના ગળામાં સાંપનો હાર પહેરાવવામાં આવશે.' (તિમિંગી શ.)

(૩) વચન ભંગ માટે ક્યામતના દિવસે અંડાના સ્વરૂપમાં ફેરેતીનું કારણ બનશે હદીસ શ.માં છે કે જે ડોઈ માણસને રક્ષણ (પનાહ) આપે પછી તેને કતલ કરે તો તેને ક્યામતના દિવસે વચનભંગનો અંડો આપવામાં આવશે, અને એ અંડો તેની પીઠ પર ગ્રાણી ચોકારવામાં આવશે કે આ ફલાણા માણસનો વચનભંગ છે.

(૪) ચોરી અને જોઈમાની જે વસ્તુમાં કરવામાં આવી હશે તે જ તેના ચિહ્નાતું હથીયાર થશે. જેમ કે હદીસ શ.માં છે કે નખીચેકરીમ સહ. માટે એક માણસે ગુલામ મોકલ્યો તેનું નામ મુદઅમ હતું તે મુદઅમ હુઝૂર સહ.નો સામાન ઉતારી રહ્યો હતો ત્યારે એકાએક તેને એક તીર આવીને લાગ્યો જેનો મારનાર ન જણાયો. સહાબા રહી.એ ફરમાવ્યું અને જન્નલ મુખારક થાય, આપ સહ.એ ફરમાવ્યું એવું કહી ન બોલો કસમ છે તે ઝાતની જેના હાથમાં મારી બાન છે કે તે કલમ જે તેણે ખેંચના દિવસે લઈ લીધી હતી અને વહેંચાઈ ન હતી તે આગ બનીને તેના ઉપર લાડળી રહી છે, જ્યારે સહાબા રહી. એ આ બધાનું સાંભળ્યું તો એક માણસ જોડાનો એક પા બે પેટી પાછો દેવા લાવ્યો, આપે સહ. ફરમાવ્યું કે આ એક પા બે પેટી તો આગની છે.

(૫) ગીબત કરવાનું સ્વરૂપ મરેલા લાઈના ગાયત સમાન છે જેમકે આપ સહ.એ ફરમાવ્યું કે તમારામાંથી કોઈ કોઈની ગીબત ન

કરે, શું તમારામાથી કોઈને પસંદ છે કે પોતાના મરેલા બાઈનું માંસ ખાય જરૂર એને તમે ના પસંદ કરશો, એજ માટે ગીબત ખ્યાબમાં એજ સૂરત નજર આવે છે.

(૬) તહકીક કરનારાઓએ ફરમાવ્યું છે કે ઈન્સાનની દરેક છુરી ટેવની જનવરની ટેવ સાથે ખાસ ખુસુસીયત છે. જે માણસમાં જે ટેવ વધુ હોય છે તો તે માણસની મહતાપણું તે જનવર જેવું થઈ જાય છે. આગલી ઉમ્મતમાં તે સૂરત એજ અમલમાં જાહેર થઈ જતી હતી આ ઉમ્મતે મુહમ્મદી ને અલ્લાહપાકે આ દુન્યામાં રસવા થવાથી રક્ષિત રાખી છે. પરંતુ આખરતમાં તેવી શિક્ષણ બની જાય છે અને ક્યામતના દિવસે જાહેર થશે. અહલે કશફ (જેઓને કશફ થાય છે) ને અહીં જ જાહેર થઈ જાય છે. હઝરત સુફ્યાન બિન ઉયેના રહી.એ આ આયતની એજ તફસીર ફરમાવી છે ‘અને પૃથ્વી પર ચાલનાર કોઈ પ્રાણી અને પોવાની બન્ને પાંખે ઉડતું કોઈ પક્ષી એવું નથી કે જે દરેક હાલતમાં તમારી માફક એક સમુહ ન હોય’ની તફસીર કરતાં ફરમાવે છે કે કેટલાક લોકોની ટેવો ફાડી ખાનાર પ્રાણી જેવી હોય છે કેટલાક કુતરા, ડુક્કરો, ગધેડાઓના જેવા ટેવવાલા હોય છે કેટલાક બની થની મોર જેવા બને છે, કેટલાક ગધેડા જેવા કમઅલ હોય છે કેટલાક મરઘી જેવા પોતાનું જ પેટ ભરનાર હોય છે કેટલાક ઉંટ જેમ કીના કપટવાળા હોય છે કેટલાક માખી જેવા હોય છે કેટલાક શિયાળ જેવા હોય છે હઝરત ઈમામ સઅલબી રહ.એ ‘ફતઅનૂન અફવાબ’ અર્થ ‘પછી તમે લોકો જમાઅત જમાઅત થઈને આવશો.’ની તફસીરમાં કહ્યું છે કે ક્યામતમાં લોકો જુદી જુદી શિકલોમાં ઉઠાવવામાં આવશે જે જનવરની ટેવ તબીયતમાં વધુ પ્રમાણમાં હશે તેની જ શિકલમાં બની જશે.

(૭) કેટલાક અમલોની મિસાલીરૂપ મોલાના રમી રહ.એ મજનબીમાં વધુ ન ફરમાવી છે કે ‘જ્યારે કોઈ ઈનસાન ખુદાપાક માટે

રકુ અથવા સિજદો વાવે છે (કરે છે) તો એજ રકુ અને સિજદો આખિરતમાં ઝાડ અને બગીચો બની જાય છે.”

“જ્યારે પક્ષીના માફક તારા મોઢેથી અલ્લાહની હમદો સના નીકળે છે તો દાણો ઉગાડનાર પરવરદિગાર તેને જન્નતનું પક્ષી બનાવે છે.” “તારી રહનો પક્ષી જે હમદો સના ન કરશે તો ગુફતા જેમ હવાનું પક્ષી છે.” “જ્યારે તારા હાથથી દુન્યામાં ઝકાત અથવા ખીજો કોઈ નેક અમલ થાય છે તો ત્યાં ખજુર અને ખીજી પ્રકારના ઝાડ થઈ જાય છે.”

“અહીં તારી નેકાએનું પાણી જન્નતી નહેરો બની જાય છે (ખુદા અને મખલૂકથી) તારી મોહબ્બત જન્નતના દૂધની નહેરો છે ખુદાપાકની બંદગીની મજા મધની નહેર બની ગઈ અને તારા શૌક અને મસ્તીને ત્યાં શરાબની નહેર સમજ.” આ અસખાબ (અને નેકાઓ)માં જે તે આખિરતની અસર ન રહી તો શું ખખર કે તેણે કેવી રીતે અદા કર્યો હશે.

“આ દુન્યવી અસખાબ જ્યારે કે તારા હુકમના તાબે હતા તો અલ્લાહે પણ તમને હુકમ કર્યો કે જે તરફ ઈચ્છો તે તરફ અસખાબને ચલાવો અને તે સિક્ત જેવી છે તેવી અદા કરો.”

“જેવી રીતે કે તારી મની તારા ફરમાનના તાબે છે એજ કારણે તારી નસલ આલ્લાહ તારા હુકમોને ફરતીથી બળવી લાવે છે.” “તારો હીકરો તારા ફરમાનની બળમણી માટે એટલા માટે દોઢાદોડ કરે છે કે તે બતલાવે છે કે હું તારો અંગબાગ અને તારા અમલથી પેદા થએલો છું.”

“તે જ રીતે આ દુન્યા તારી ફરમાનરદાર છે અને એવી જ રીતે ત્યાંની નહેરો તારા હુકમથી વહી રહી છે.”

“તોડ ફરમાન તેજ ઝાડ ઉઠાવશે જેઓ તારી નેકાની સિક્તથી ફલ્યાં ફલ્યાં છે.”

જ્યારે કે અહીંની (નેક અને બદ) સિકેતો તારા કુકમ અને ઈખતીયારથી છે તો ત્યાંની જે જાઓ પણ (બણે) તારા કુકમ અને ઈખતીયારથી છે.”

“જ્યારે તારા હાથથી કોઈ મઝલુમને તકલીફ પહોંચી તો તે (પુરા અમલનું) તે કડવું ઝાડ ઝકૂમ (કાકડા)નું તૈયાર થઈ ગયું.”

“જ્યારે તેં ઝુસ્સાથી લોકોના દિલોમાં આગ લગાડી તો જહન્નમના આગના હાયક થયો.”

“જ્યારે તારી આગ અહીં ઈનસાનોને બાળે છે જો કે અસલી આગમાં આ ખુખી છે કે) તેનાથી ઈનસાનની રોઝી ખાણું તૈયાર થાય છે.”

“તારી આગ ઈનસાનોને ઈઝા પહોંચાડવાનો ઈરાદો કરે છે જો કે અસલી આગ ઈનસાનોને રિઝક પહોંચાડવામાં મદદ કરે છે.”

“સાંપ અને વીંછી માફક તારી કડવી અને ઝેરી વાતો હવે સાંપ અને વિંછી બનીને તારો પીછો કરશે.” (મસનવી શરીફ)

સદરહુ આવતો હડીસો અને મજહૂર કલામોની ખુખીથી સાબિત થયું કે માણસ જે કાંઈ અમલ કરે છે તેનો વજુહ (અસીતત્વ) બાકી રહે છે અને તે એક દિવસે ખુલનાર છે જેમકે કુર્આન શ.માં છે “જે માણસ જરા બરાબર નેહી કરશે તે તેને જોઈ લેશે અને જે માણસ જરા બરાબર બઢી કરશે તે તેને જોઈ લેશે” જેથી જણાવું કે જન્નત હોઝખ ઈનસાન પોતાના હાથથી કમાઈ છે અને તકલીફ તકલીરના મસઅલાના વિરુધ્ધ નથી કારણ કે તકલીરના પ્રશ્નમાં આ બાબત દેખાડવામાં આવી નથી કે કોઈ વસ્તુ વિના કારણ બની બધા બલકે તકલીરમાં જે કાંઈ હોય છે તેના કારણે પહેલાં એઠાં થાય છે પછી તે કામ થાય છે જન્નતમાં અને હોઝખમાં દાખલ થવાના મજબૂત અસબાબમાંથી એક સબબ સારાં નહારા અમલો છે એજ કારણ સહાબા રહી.એ જ્યારે અમલનો ફાયદો રસુલુલાહ સબ.થી

પુછ્યો તો ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે અમલ કરતા રહો કારણ કે હરેક માણસ માટે તે કામ આસન થઈ જાય છે જેના માટે તે પેદા થયો છે જેમકે અસ્લાહ પાકે ફરમાવ્યું છે કે “જેણે ખુદાના માર્ગમાં ઘાત કર્યું” તેમ ખુદા પાકથી ડરતો રહ્યો અને લક્ષી વાતોને સહ્ય માની તો અમે તેના માટે રાહતની યીઝનો સામાન કરી આપીશું, અને જેણે કંજુસાઈ કરી અને બેપરવાઈ ઇષ્ટીયાર કરી, અને સારી વાતને જુઠાણી તો અમે તેને તકલીફની યીઝ માટે સામાન આપી દઈશું.”

સારાંશ કે જે કાંઈ તમે અહીં કર્યો તે ઉપરથી બરજખ અને આખિરતમાં પરદો છી જશે, ફરમાવ્યું અસ્લાહ તબાલાએ કે “હમે હવે તારા ઉપરથી તારી ગફલતનો પરદો હઠાવી લીધો જેથી આજે તારી નજર ધણી જ તેજ છે.”

હે અસ્લાહ અમે! લોકોને સહીહ સમજ આપો અને એટલી યાદ નસીબ કરી દે કે ગુનોહ કરતી વખતે તેનો બદલો નજરની સામે થઈ જયા કરે, પછી તેનાથી બચવાની પણ તોફીક આપ. આમીન.

પ્રકરણ ચોથું

“એ બયાનમાં કે ખુદાના હુકમોની તાબેદારીને આખિરતની જગ્યા (બદલા)માં કેવો ફાવલ અને તાસીર છે.”

એનું હુંક વર્ણન તો ત્રીજા પ્રકરણના શરના લખાણથી જણાઈ ગયું છે; અત્રે માત્ર બે ચાર અમલોની મિસાલી સૂરત દલીલો સહીત પેશ કરવામાં આવે છે.

(૧) “સુખહાનલ્લાહે વલ હમદોલિલ્લાહે વલાઈલાહા હલિલ્લાહે વલ્લાહે અકમર”નું મિસાલી સ્વરૂપ ઝાંખું છે હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસઉદ રહીયા રિવાયત છે કે આપ સહ.એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે મેઅરાજની રાત્રે હજરત ઇબ્રાહીમ અલૈની ખુલાઠાત થઈ તો તેમણે ફરમાવ્યું કે હે, મોહમ્મદ સહ. તમારી ઉમાતને મારા

તરફથી સલામ કહો, અને ખખર આપો કે જન્નત સાફ સુધરી માટીવાળી, અને મીઠા પાણીવાળી છે અને અસલમાં તે સાફ મેદાન છે અને તેના ઝાડો “સુખહાનલ્લાહે, વલહમહો શિલ્લાહે, વલાહલાહા ઇલ્લાલ્લાહે વલ્લાહે અકબર” છે.

(૨) સૂરએ બકરહ અને સૂરએ આલે ઈમ્રાનની મિસાલી સૂરત વાંદળના ઢુકડા અને પક્ષીઓ જેવી છે. હદીસ શ.માં છે કે કુર્આન મજીદને કયામતના દિવસે લાવવામાં આવશે, અને કુર્આનવાળાઓને જેઓ તેના પર અમલ કરતા હતા. સૂરએ બકરહ અને સૂરએ આલે ઈમ્રાન તેઓના આગળ આગળ હશે, જેમકે બે વાંદળો હોય અથવા કાળી છત તેઓની વચ્ચે એક ચમક હશે. (મુહકકીકોના કથન અનુસાર એ ચમક બિસ્મિલ્લાહની છે) અથવા જેમકે હાર પાંધનાર પક્ષીઓની બે ઢુકડી હોય, અને સૂરતો પોતપોતાના પઢનારાઓ તરફથી દલીલ કરશે.

(૩) સૂરએ ઈખલાસ (કુલહોવલ્લાહ)ની મિસાલી સૂરત મહેલ જેવી છે હદીસ શ.માં છે કે જે માણસ સૂરએ ઈખલાસ દસ વખત પઢે તેને માટે જન્નતમાં એક મહેલ તૈયાર થાય છે. અને જે ત્રીસ વાર પઢે તેના માટે બે મહેલ તૈયાર થાય છે, અને જે ત્રીસ વાર પઢે તેને માટે ત્રણ મહેલ તૈયાર થાય છે, હઝરત ઉમર રદી. બોલયા કે કસમ છે ખુદાની કે રસુલુલ્લાહ ત્યારે તો હમે ઘણા મહેલો બનાવી લેશું. આપ સલ.એ ફરમાવ્યું કે અલ્લાહ તઆલા એનાથી વધુ ફરાગત અને શુબઈશવાળો છે.

(૪) જરી (ચાલુ) રહેનાર અમલની મિસાલી સૂરત પાણીના ઝરા જેવી છે. હદીસ શ.માં હઝરત ઉમુલ અલા અનસારિયહ રદી.થી છે કે મેં હઝરત ઉસમાન બિન મઝઉન રદી. માટે સ્વપ્નામાં એક ઝરો વહેતો જોયો એ સ્વપ્નું મેં આપ સલ. સામે બયાન કર્યું આપ સલ.એ ફરમાવ્યું એ તેમનો અમલ છે જે તેમને માટે ચાલુ છે.

(૫) દીનની મિસાલી સૂરત કપડા જેવી છે. હદીસ શ.માં છે કે

હું ખવાખમાં હતો કે મેં મારા સમક્ષ પેશ થતા જોયા કે તેઓએ કુરતા પહેર્યા છે કાંઈનો કુરતો છાતી સુધી છે કાંઈનો એનાથી પણ નીચે હઝરત ઉમર રહીને મારા સમક્ષ પેશ કરવામાં આવ્યા તો તેમનો કુરતો એટલો લાંબો હતો કે ઝમીન ઘસડતા ચાલે છે, હઝરત સહાબા રહીએ અરઝ કરી કે હે, અલ્લાહના રસૂલ સલ. એની શી તાખીર. ફરમાવ્યું કે “દીન”

(૬) ઈસ્મની મિસાલ દુધ જેવી છે. હદીસ શ.માં છે આપે સલ. ફરમાવ્યું કે ખવાખમાં મારા પાસે એક પ્યાલું દુધનું લાવવામાં આવ્યું મેં તેમાંથી પીધું અહીં સુધી કે તેને પેટ ભરીને પીવાની અસર પોતાના નજોમાંથી નીકળતી જોઈ પછી જ્યેલું હઝરત ઉમર રહીને આપ્યું હઝરત સહાબા રહીએ અરઝ કરી કે હે અલ્લાહના રસૂલ સલ. આપે એની શું તાખીર કરી તો ફરમાવ્યું કે “ઈદિમ”

(૭) નમાઝની મિસાલી સૂરત નૂર જેવી છે, હદીસ શ.માં છે કે જે માથુસ નમાઝ પર પાળંદી કરશે તો તે નમાઝ તેને માટે કયામતના દિવસે નૂર અને દલીલ અને છુટકારાનું કારણ બનશે.

(૮) સિરાતે મુસતહીમ (સીધા માર્ગ)ની મિસાલી સૂરત પુલસિરાત જેવી છે. હઝરત ઈમામ ગઝાલી રહ.એ મસ્જાએલે ગામેઝહ નામની કિતાબમાં લખ્યું છે કે પુલસિરાત પર ઈમાન લાવવું અરહક છે, અને એના બાબત જે એમ કહેવામાં આવે છે કે વાળથી વધુ ખારીક છે, એ તો તેના શુભમાં શુભમ છે, બલકે તે તો વાળથી પણ વધુ ખારીક છે એમાં અને વાળમાં કંઈજ મલકતાપણું નથી. જેમકે તડકા અને જાયો વચ્ચે ભૂમિલીની લીટી હોય છે, કે ન જાયોમાં તેની ગણતરી છે અને ન તડકામાં, પુલસિરાતની ખારીકી પણ એ લીટી સમાન છે, વળી સિરાતે મુસતહીમ પરસ્પર વિરોધી ગુણો વચ્ચે થઈ પસાર થાય છે, જેમકે હિઝાવપણું અને કંજુસાઈ વચ્ચે મધ્યમપણું સખાવત છે. ગુસ્સા અને બાવલાપણા વચ્ચે બહાદુરી છે. ફઝુલખર્ચી અને ખર્ચની તગીના વચ્ચે ખર્ચનું મધ્યમપણું છે. તકબ્બુર અને તુબ્બતા વચ્ચે નમ્રતા છે, શકવત (વાસના) અને નામરદાઈ (મંદતા) વચ્ચે પાકદામની છે જેમકે એ

સિદ્ધો (શુદ્ધો)ની બે બાલુ છે એક વધારો બીજી દમી તે બંને બાબતો
 શુદ્ધી છે વધારા અને કમીના વચ્ચે વચ્ચે ભાગ છે, જે બંને
 બાલુઓથી ધણો છોટો છે, અને વચ્ચે ભાગ મિયાના રવી (વચલી
 ચાલ) છે જે ન વધારા તરફ છે અને ન નુકસાની તરફ છે, જેમકે
 તડકા અને છાયા વચ્ચે વધુ અંતર હોય છે કે જે ન છાયામાં પ્રજ્વાલ
 છે ન તડકામાં, તો જ્યારે કયામતના દિવસે અલ્લાહ તઆલા સિરાતે
 સિદ્ધો મુસ્તકીમને પુલસિરાતનું સ્વરૂપ આપશે. ત્યારે દરેક મનુષ્ય
 પાસેથી એ પર ચાલવાની માંગણી કરવામાં આવશે તો જે માણસ
 દુન્યામાં સિરાતે મુસતકીમ પર અડગ રહ્યો હશે તે આ પુલસિરાત
 પરથી પરાબર પસાર થઈ જશે અને કોઈ બાલુએ ઝુકશે નહીં.
 કારણ કે તેની આદત દુન્યામાં બંને બાલુમાંથી કોઈ તરફ ઢળવાથી
 બચવાની હતી, તેથી આ તેની તખીયતનો ગુણ બની ગયો આદત
 બીજી તખીયત છે જેથી તે પુલસિરાત પરથી પસાર થઈ જશે. આ
 સો દલીલોથી જણાવું કે આખિરતના કારખાનામાં અંધાધુંધી જેવું
 નથી કે જેને ઈચ્છે તેને પકડીને જન્નતમાં અને જેને ઈચ્છે તેને
 જહન્નમમાં મોકલી દીધા. હા અલ્લાહ તઆલાને સૌ પ્રકારનો હક છે
 પરંતુ આદત અને વાચદો એમ જ છે કે જેવું કરશે તેવું પામશે
 એજ નાંટ કુર્બાન શ.માં જો જગ ઈરશાદ છે કે “પ્રુદાપાક એવા ન
 હતા કે તેઓ પર જુલમ કરતે પરંતુ તેઓ પોતે પોતાની જાનો પર
 જુલમ કરતા હતા.” બીજી જગ્યાએ છે કે પોતાના પરવરદિગાર અને
 જન્નતની તરફ દોડો કે જેની પહોળાઈ આસમાન અને જમીન પરાબર
 છે.” આ અમારા સમજવવા માટે ફરમાવ્યું તો જ્યારે જન્નતમાં દાખલ
 થવું બીલકુલ ઝેર ઈષ્ટીયારી છે તો તેના તરફ દોડવાનો કેવી રીતે
 કુકમ કરવામાં આવ્યો. એટલે કે જન્નતમાં દાખલ થવાના સખો
 આપણા હાથમાં છે જેને અમલમાં મુકતાં સદરકુ આયત અનુસાર
 હકદાર થઈ જવાય છે જેમકે એજ આયતમાં આગળ જઈ બયાન થયું
 છે કે “અને આ જન્નત તે પ્રુદાથી ડરનારાઓ માટે તૈયાર કરવામાં આવી
 છે જેઓ સુખ અને દુઃખમાં દાન કરે છે અને શુરસાને પી બાય છે

અને લોકોને માફ કરે છે અને અલ્લાહ તઆલા નેકી કરનારાઓને ચાહે છે અને તે લોકો એવા છે કે જ્યારે કોઈ બેહવાઈનું કામ કરી દે છે અથવા પોતાની ભતો પર ખુશ કરે છે તો તરત જ અલ્લાહને યાદ કરે છે અને પોતાના ગુનાહોની માફી માંગે છે. અને અલ્લાહ તઆલા વગર ગુનાહને બખ્શી જ કોણ છે અને તેઓ પોતાના ગુના કામ પર અડી પર રહેતા નથી.”

જુઓ આ આયતમાં સાફ કરમાન થયો કે જેમાં કલાણી કલાણી આદત છે તેઓ માટે જન્મત છે. અને આ બધી સિફતો ઈખ્તિયારી છે એ પછી હજુ પણ સાફ શબ્દોમાં બતલાવે છે કે આ કામો કરવાથી જરૂર જન્મત મળી જ બચ છે જેમકે પુદાપાકનો ઈરશાદ છે “તે લોકોની જાગૃતી બક્ષોશ છે તેઓના રખના તરફથી અને એવા બાજો છે કે જેના નીચેથી નહેરો વહેતી હશે અને તેઓ હંમેશ હંમેશ તેમાં જ રહેશે અને સારાં કામ કરનારાઓનો કેવો સારો બદલો છે.”

આપણે આ જગતમાં જોયું કે વહાલી વસ્તુના કારણે પણ વહાલાં છે જુઓ સામાન ઉંચકનાર કુલી મજૂર પેસેન્જરનો સામાન ઉઠાવવા અરસપરસ લે છે અને દરેક કુલી ઈચ્છે છે કે એ સામાન હું ઉઠાવું તકલીફ અને મહેનત છતાં પણ તેઓને સામાન ઉઠાવવામાં રસ પડે છે તો જ્યારે આપણને જન્મત વહાલી હોય અલ્લાહપાકની જિયારત વહાલી હોય અને તેના અસખાબ એટલે નેક કામ મહબૂબ ન હોય. એથી જ હદીસ શ.માં આવ્યું છે કે “મેં જન્મત બરાબર કોઈ ચીજ અજીબ નથી જોઈ જેને ઈચ્છનાર સુઈ બચ” જેઓને દિલોની આંખથી આ મજમૂન પુછી ગયો તે એનો ખચીત એ મહેનતના અમલોમાં મળ અને રાહત મળે છે ફરમાવ્યું અલ્લાહ તઆલાએ કે “અને આ નમાઝ અવસ્થા દરેક પર કઠણ ગુજરે છે પરંતુ તેઓ સિવાય જેમનાં દિલોમાં આજીજી છે જેઓને યકીન છે કે તેઓ પોતાની રખની સાથે મળનારા છે અને તેની જ તરફ રજુ થનારા છે” તથા નમાઝના

આસાન થવાને માટે એ યકીન મંદ કરનાર ઠયો કે અમને પોતાના રખની સાથે મલવું છે અને હદીસ ચ.માં છે કે 'નમાઝમાં મને અપોની ઠંડક એટલે રાહત મળે છે.'

નેક મશાનરો

જ્યારે અમલોની મિસાલી સૂરત જણાય ચુકી તો હવે દરેક જગા અને સભા તમારા હાથોમાં છે જે ઈચ્છો કે જન્મતમાં ધણા ઝાડો તમારા બાગ્યમાં આવે તો 'સુખ્હાનસ્લાહે વલહમદોલિસ્લાહે વલાઠલાહા ઈસ્લહાહો વલ્લાહો અકબર' ખુબ પઢયા કરો જે ચાહો કે કયામતના દિવસે અમેા છાયામાં હોઈએ તો સુરએ બકરહ સુરએ આલે ઈમ્રાન પઢયા કરો કારણ એ જાયો દેનાર શિક્ષમાં હશે. જે ઈચ્છો કે અમને જન્મતની નહેર મલે તો ખેર જરી કર્યા કરો જે ઈચ્છો કે અમને ત્યાં ખુબ કપડાં મલે તો પરહેઝમારી અને દીનને મજબૂત પકડો, જે ઈચ્છો કે જન્મતમાં દુધની નહેર મલે અથવા હોઝે કવસરથી પીઈને ખુબ ધરાઈએ તો ઈલ્મે દીન પ્રાપ્ત કરો. જે ઈચ્છો છો કે પુલસિરાત પર પલક ઝપકતા પસાર થઈ જાયો તો શરીઅત પર ખુબ જમેલા રહો, જે ચાહો કે પુલ સિરાત પર અમારી પાસે દૂર (પ્રકાશ) રહે તો નમાજની પાંખંદી કરો જે ચાહો કે જન્મતમાં ધણા મહેલો મલે તો સુરએ ઈબ્રાહિમ પઢયા કરો. એ જ પ્રમાણે જે નેઅમત ચાહો તેના અસખાબ ઈખતીયાર કરો તે જ અસખાબ તે નેઅમતોની શિક્ષ જનીને તમને મલી જશે.

હું પાકી ખયાન કરું છું તે ઝાતની જે વાયદા ખિલાફ કરતો નથી અને જરાએ નેકી કરનારના અજરને ખરબાદ કરતો નથી.

ખાતિમે (છેવટ)

કેટલાક ખાસ અમલોના ખયાનમાં જે વધારે ફાયદો આપનાર અથવા નુકસાન કર્તા છે અને પબ્લીકના કેટલા શક શુબ્હના જવાબમાં.

એમ તો સૌ નેકાઓ જરૂરી છે અને સૌ ગુનાહો નુકસાન કરતા છે પરંતુ કેટલાક અમલો પાયારૂપ છે જે વધારે છોડી દેવાની રહે અથવા કરવાની રહે અગત્ય છે કારણકે તેની હિંજત કરવાથી ખીજ અમલોની દુસ્તીની વધારે ઉગ્મીદ છે જેને અમે વિગતવાર ખ્યાન કરીએ છીએ.

(૧) એવી નેકાઓના ખ્યાનમાં કે જેઓની પાંખંદીથી ઉગ્મીદ છે કે ખીજ નેકાઓની કળ્લો આલુ થઈ જાય જેમાંથી એક ઈસ્મે દીન હાસલ કરવું છે આદે કિતાબોથી હાસલ કરવામાં આવે અથવા આલિમોની સોહબતથી બદ્દે કિતાબોથી ઈસ્મ પ્રાપ્ત કરવા પછી પણ આલિમોની સોહબત જરૂરી છે અમારી મુરાદ આલિમોથી તે આલિમો છે જેઓ પોતાના ઇસ્મ પર પોતે અમલ કરતા હોય અને શરીઅત હકીકત બન્નેના માહિર હોય, સુન્નતની તાબેદારીના આશિક હોય, દરમિયાની ચાલને પસંદ કરતા હોય, ઈફરા, તફરીતથી (દીનના અહકામોમાં હદથી આગળ વધી જવા અથવા કમી કરવાથી) બચતા હોય, અલ્લાહની મખલૂક પર મહેરબાન હોય, તઅસ્મૂળ અને દુશમની તેઓમાં ન હોય, જે કે આ હાલ પણ અલ્લાહ તઆલાના ફઝલથી એવા આલિમો ધણા જ છે અને હંમેશ રહેશે. જેમકે આપ સલ.નો ઈરશાદ છે કે મારી ઉમ્મતમાંથી એક જમાઅત હંમેશ હક પર રહેશે. તેઓને કોઈ નુકસાન પહોંચાડી શકશે નહીં અને રસ્વા કરી શકશે નહીં. ઉપર જણાવેલ મુજબ યુઝુબોની સોહબત અને સેવા જેટલી મહે બહુ મનીમત અને મોટી નેઅમત છે દરરોજ બની શકે તો દરરોજ સોહબતમાં જાય નહીં તો અઠવાડીમાં અર્ધો કલાક જરૂર જાય એની બરકતો પોતે જોઈ લેશે.

તે નેકાઓમાંથી એક નમાઝ છે જેટલી બની શકે પાંચ વખતની નમાઝ પાંખંદીથી પઢતા રહો, બની શકે ત્યાં સુધી જમાઅત હાસલ કરવાની પણ કોશીશ કરો અને મજબૂરીના ટાંછમે જેવી રીતે હાથ આવે મનીમત છે. એનાથી અલ્લાહના દરબારમાં એક સંબંધ અને

લગાવ કાયમ રહેશે એની ખરકતથી ઈન્શા. હાલત દુરસ્ત થશે “ખચીત નમાઝ બેઠયાઈ અને પુરા કાર્યોથી રોકે છે.”

તે નેહાઓમાંથી એક લોકો સાથે કમ મોલવું છે અને જે કાંઈ મોલવું હોય સોચી વીચારીને મોલે હજારો આફતોથી બચવાનું આ એક ઈન્શા દરબાનું સાધન છે.

તે નેહાઓમાંથી એક મુહાસબહ છે અને ખીબુ મુરાકબહ એટલે ઘણી વખતે આ ખિયાલ રાખે કે હું મારા માલિકના સામે છું મારી બધી વાતો કામે હાલતો પર તેમની નજર છે એ મુરાકબહ થયું અને મુહાસબહ એકે કોઈ વખતે દાખલા તરીકે સુતી વખતે એકલા બેસીને આખા દિવસના અમલો યાદ કરીને એમ ખ્યાલ કરે કે આ વખતે મારો હિસાબ થઈ રહ્યો છે અને હું જવાબથી આજીઝ થઈ બઠી છું. તે કામેમાંથી એક તૌબહ ઇસ્તિઝકાર છે જ્યારે કદી કોઈ ગુનોહ થઈ જાય તો ઢીલ ન કરે કોઈ વખત અથવા કોઈ ચીજનો ઈનકાર ન કરે તરત જ એકલાપણુમાં જઈને સિજદામાં પડીને ખૂબ માફી માગે અને જો રડવું આવે તો રડે નહીં તો રડવા જેવી શિકલ બનાવે.

આ પાંચ વસ્તુ થઈ (૧) ઇદમ અને આલિમેની સોહબત. (૨) પાંચ વખતની નમાઝ. (૩) આલુ મોલવું. (૪) લોકો સાથે કમ મલવું. (૫) મુહાસબા મુરાકબા. (૬) તૌબા ઇસ્તિઝકાર ઇન્શા. આ પાંચ કામોની પાળંદીથી જે કાંઈ મુશકિલ પણ નથી. બધી નેહાઓનો દરવાજો ખુલી જશે.

(૨) એવા ગુનાહોના બચાવમાં કે તેઓથી બચવાથી ખુદાપાકના ફઝલથી લગભગ બધા ગુનાહોથી છુટકારો મળે છે.

તેમાંથી એક ગીબત છે, એનાથી દુન્યા અને આખિરતના ભાત-ભાતના ખતો પેદા થાય છે, જેમકે બહેર છે, લોકો એમાં ઘણા ફસાએલા છે એનાથી બચવાનો આજ્ઞાન તરીકો એ છે કે સખત જરૂરત વગર કોઈ સાથે વાત ન કરે, ન સારી ન પુરી સાંભળે, પોતાના

જરૂરી કામોમાં લાગેલો રહે. વાત કરે તો પોતાની જ કરે, પોતાનો ધંધો છું થોડો છે કે ખીજાની વાત કરવાની કુરસદ એને મળે છે.

તેમાંથી એક ગુલમ છે, જેઈએ તો માલી હોય કે બની અથવા જીભથી, દાખલા રૂપે કોઈનો હક મારી લીધો થોડો અથવા વધારે, અથવા કોઈને નાહક તકલીફ પહોંચાડી અથવા કોઈની બે ઇજ્જતી કરી.

તેમાંથી એક પોતાને મોટો સમજવો, ખીજાને નીચ સમજવા ગુલમ અને ગીબત વિગેરે એજ રાક્ષસી પેદા થાય છે ખીજા ધણી ખરાખીઓ એનાથી પેદા થાય છે, કાનાખોરી હસદ ગઝબ વિગેરે.

તેમાંથી એક ગુસ્સો છે, કદી યાદ નથી કે ગુસ્સે થઈ પસતાયા ન હોય, કારણ કે ગુસ્સાની હાલતમાં અકલ દુપાઈ ખાય છે, જેથી તે વખતે જે કામ થશે અકલની વિરુદ્ધ જ થશે, જે વાત કહેવા જેવી ન હશે તે મોઢેથી નીકળે જશે, જે કામ કરવા જેવું ન હતું તે થઈ ગયું, ગુસ્સો ઉતર્યા બાદ તેનો કાંઈ બદલ થઈ શકતો નથી, કદી કદી ઉમર ભર સદમો રહી જાય છે.

તેમાંથી એક ઝેરમહરમ સ્ત્રી અથવા નાખાલિજ છોકરી સાથે કોઈ પ્રકારનો સંબંધ રાખવો, ચાહે તેને જેવું અથવા તેનાથી દિલ ખુશ કરવા વાતચીત કરવી, અથવા એકલા હોવાની હાલતમાં તેણી પાસે બેસવું, અથવા તેણીને પસંદ આવે તે મુજબ પોતાની રીતભાત અને રૂપને સંવારવું, હું સાચું કહું છું કે આ સંબંધથી જે જે ખરાખીઓ પેદા થાય છે અને જે જે મુસીબતો પેશ આવે છે જેવું લખવું અશક્ય છે.

તેમાંથી શંકાસ્પદ ખાણું અથવા હરામ ખાણું ખાવું છે. એનાથી નફસમાં અંધારીઓ અને કુદુરત પેદા થાય છે. જેમકે ખોરાક એનાથી જ ખનીને બદનના બધા અવયવો અને નસોમાં ફેલાઈ જાય છે, તેથી જેવી ખોરાક હશે તેવી જ અસર તમામ અવયવોમાં પેદા થશે, અને તેનાથી તેવા જ કામો થશે, આ છ ગુનાહો છે જેનાથી મોટા ભાગે ગુનોહ પેદા થાય છે, એના છોડવાથી ઈન્શા. ખીજવું

છોડવું ધણું આસન બની જશે, બદકે ઉમીદ છે કે આપમેળે છુટી જશે કે અસ્લાહ હોમોને તોડીકે આપ.

હવે અહીંથી આમ લોકોના ધણા શક શુભહના જવાબો આપવામાં આવે છે, જે શંકાના કારણે તેઓ ધોકામાં પડ્યા છે, અને બીજાઓને પણ ધોકામાં નાખે છે. જ્યારે તેઓને નેક કામો કરવા અને ગુનાહોથી બચવા માટે કહેવાય છે તો તેઓ એજ શંકાને પેદા કરે છે કે જે શંકા બે પ્રકારના છે (૧) જેનાથી ખુલ્લમ ખુલ્લો કુફ શિક્ષણિમ થાય છે, દાખલા તરીકે એક શંકા કે દુન્યા રોકડ છે, અને આખિરત ઉધાર, અને રોકડ ઉધારથી બેહતર હોય છે, અથવા આ શંકા કે દુન્યાની લજ્જત યકીની છે, અને આખિરતની લજ્જત શંકાસ્પદ તો યકીનીને શક પડતી ચીજની ઉમીદમાં કેવી રીતે છોડી દેછે, જેમકે કોઇએ, કહ્યું છે કે—

“અબ તો આરામસે ગુજરતી હય-આકિબતકી ખબર ખુદા જાને.” પરંતુ હમો તો ઈમાનીઓને ઉદેશી રહ્યા છીએ એટલે એવી શંકાને જતી કરીએ છીએ. (૨) રીત તે શંકાઓ છે જેનું કારણ જહાલત અને ગફલત છે, અહીં તેનો જવાબ આપવો મતલબ છે, અમે તેને અસ્લાહ પાકની તોડીકથી કંઈક વીગતે લખીએ છીએ.

(૧) એક શંકા એ થાય છે કે અસ્લાહ તઆલા મોટો ગફુર રહીમ છે મારા ગુનાહોની ત્યાં શું હકીકત છે, એનો જવાબ એ છે કે ખચીત તે ગફુર રહીમ છે પરંતુ કહહાર (મોટો કહર કરનાર) અને મુનતકીમ (ખદલો લેનાર) પણ તો છે, તો તમને એ કેવી રીતે જણાયું કે તમોને જરૂર મગફરત થશે, બનવાબેગ મન્તીકામ (ખદલો લેવો) અને કદર (ગુસ્સો) થવા લાગે. એ વખત ધણી આયતોથી જણાય છે કે ગફુર રહીમ તે માણુષ માટે છે જે પાછલા ગુનાહોથી તોબહ કરે, અને ભવિષ્યમાં વર્તનો સુધારી લે, જેમકે અસ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે “એ પછી તારો રબ તે લોકો માટે ગફુર રહીમ, જેઓએ નાહ-નીની હાલતમાં ધુરં કામ કર્યું, પછી તેઓએ તોબહ કરી અને પોતાના

અમલો દુરસ્ત કરી લીધાં. અને જે તોળહ વગર મરી મરી બચ તો ખુનાહોના અદા ન મુજબ તો સજાનો હકદાર ઠરશે જ, અને મહેરબાનીનો કોઈ ઈનકાર નથી, પરંતુ તે માણસ પાસે શું દલીલ છે કે મારી શાયે એ જ મામલો થશે.

(૨) એક શંકા એ થાય છે કે ભાઈ હમણા શું જલ્દી છે આગળ ચાલીને તોળહ કરી લઈશું, એને કહેવું જોઈએ કે તમને એ કેવી રીતે જણાયું કે હમણા તમો વધુ જીવવાના છો બનવાજોગ છે તમો રાત્રે પથારીમાં જ હંમેશ માટે સુઈ જાઓ (મરી જાઓ) અથવા જીંદગી પથ મલી તો તોળહની તોફાન ન થઈ. યાદ રાખો ગુનો કે જેટલો વધતો જશે દીલનો કાબાથ વધતો જશે, દિનપ્રતિદિન તોળહની તોફાન કમ થતી જાય છે, ત્યાં સુધી કે તોળહ વગર મરી જાય છે.

(૩) એક શંકા એ થાય છે કે ગુનાહ કરી લઈએ પછી તોળહ કરીને માફ કરાવી લઈશું, એ માણસને એમ કહેવું જોઈએ કે જરા પોતાની આગળ આગમાં નાંખી જુઓ પછી તેના ઉપર હમો મલમ લગાડી લઈશું. આ તે પસંદ ન કરશે. પછી અફસોસ છે કે ગુનાહ પર કેવી હિમ્મત થાય છે, એ માણસને કેવી રીતે જણાયું કે તોળહની તોફાન જરૂર જ થઈ જશે, અથવા તોળહ કરી તો શું અલ્લાહના જીભે વાજી છે કે કબૂલ કરી લીએ, પછી કેટલાક ગુનાહ એવા છે કે તોળહ કરી લેવી અલ્લાહ તઆલા પાસે કાફી નથી બલકે હકદાર પાસે માફ કરાવવું પડે છે.

(૪) એક શંકા એમ થાય છે કે હમો શું કરીએ હમારી તકદીરમાં જ એમ લખ્યું છે, અને આ શંકા ધણી જ સસ્તી છે, દરેક માણસ એનાથી લાભ ઉઠાવે છે. સાહેબો જરા ઈન્સાફ કરવો જોઈએ જે વેળા ગુનાહ કરો છો શું એજ હિરાદાથી કરો છો કે હમારી તકદીરમાં લખેલું છે, લાવો તકદીરને બંધ બેસતું કરી લઈએ કદી નહી

કહી નહીં. તે વખતે તો આ મસખલાનું જ્ઞાન પણ રહેતું નથી, બ્યારે ગુનોહ કરી પરવારે છે તો કુરસદે તેની તાવીલ કરવાની સુને છે, બે ઈન્સાફથી જુઓ તો એ તાવીલની બેકદરી દિલમાં સમજતો હશે, ખીલ વાત એ છે કે બે તકદીર પર આવો જ ભરોસો છે તો દુન્યવી મામલામાં આ મસખલા પર (કે તકદીરમાં એમ લખ્યું છે) કેમ ભરોસો નથી, બ્યારે તમોને કોઈ માણસ બની માલી ગુલ્લાન પહોંચાડે તો તેની ઉપર કદી ગુસ્સો ન કર્યા કરો, તેનાથી બમ્બીન ન લો, ઝોલાહ અને નોકરોને ચેતવણી અને નસીહત ન કર્યા કરો, સમજ્યા કરો કે એઓની તકદીરમાં એ જ લખ્યું હતું, કે શરાત, ગુલ્લાન કરશે ત્યાં તકદીરના મામલાના ઈન્કાર કરતાં બની બાજો છે, અને આ બાબતમાં સૌથી વધુ તકદીર પરજ તમારું ઈમાન હોય છે.

(૫) એક શંકા એ પેદા થાય છે કે કિસ્મત (ભાગ્યમાં જન્નત લખી હશે તો જન્નતમાં જઈશું અને બે દોઝખ લખી છે તો દોઝખમાં જઈશું મહેનત તકલીફ સી બેકાર છે. એવા લોકોને જવાબ દેવા બેઠાએ કે બે આ પ્રમાણે વાત છે તો દુન્યવી મામલામાં શા માટે પ્રયત્નો અને તદખીરો કરો છો, ખાવા માટે આટલો બધો ખંદોળસ્ત કરો છો, વાવો છો, જમીન ખેડો છો, કાપો છો, પસો છો, ચાવો છો, ગળેથી ઉતારો છો. કાંઈ પણ ન કરો બે કિસ્મતમાં છે તો આપ મેલેજ મળી જશે અને પેટમાં ઉતરી જશે. શા માટે નોકરી કરો છો, ખેતી કરો છો અને આ જવાબમાં કેમ પડો છો કે 'રોજ બલે વગર ગુમાને મલે છે પરંતુ તેના દરવાજાઓ (દરવાજા, રીત, કાયદા)થી શોધવી શર્ત છે.'

બે ઝોલાહની તમન્ના હોય તો શા માટે નિકાહ કરો છો માટે તકદીરને માનતા હોવા છતાં અસબાબ પર બ્યાન રાખો છો. તેવી જ રીતે આખિરતની નેઅમતો માટે પણ નેક અમલો કરવા અને અસબાબ જમા કરવા જરૂરી છે.

(૬) એક લોકો થઈ બાય છે કે હદીસમાં છે કે હું મારા બંદાના

ગુમાનની પાસે હું તેથી અમને અમારા રખની સાથે નેક ગુમાન છે જરૂર અમારી સાથે સારો વર્તવ કરશે તો ખુબ યાદ રાખવું જોઈએ કે ઉમ્મીદ અને નેક ગુમાનનો અર્થ એ છે કે અસખાખને ઈજ્જતયાર કરીને અસખાખથી પેદા થતા પરિણામો લાગુ થવાને અલ્લાહ તઆલાના ફઝલથી રાહ જોતો રહે પોતાની તદખીર પર ભરોસો ન કરી બેસે અને જો અસખાખને જ હિઝાવી દીધો તો એક નેક ગુમાન નથી ગુરૂર અને ધોકો છે. એનો મોટો દાખલો એ છે કે જો દાણો વાવીને જો ઈતેબર હોય કે અનાજ પેદા થશે તો ઉમ્મીદ છે અને જો બી વાવે જ નહીં અને હવસમાં બેસી રહે કે હવે અનાજ પેદા થશે તો એ ત્રાંડપણુ અને ધોકો છે. જેનો નતીજો અફસોસ અને પરતાવા વગર કાંઈ પણ નથી.

(૭) એક ધોકો એ થાય છે કે અમે ફલાણુ! યુઝુર્ગની ઓલાદ અથવા ફલાણુ યુઝુર્ગના મુરીદ (એલા) અથવા ફલાણુ મરેલા અથવા જીવંત યુઝુર્ગ સાથે અમે મોહખત રાખીએ છીએ જેથી હમે જે કાંઈ કરીએ અલ્લાહ તઆલા નજીક હમે મકબૂલ અને માફી અપાયેલા છીએ તો સાહેબો જો આ નિસ્મત સંબંધ બસ હોત તો ફુજૂર સહ. પોતાની લાડલી દીકરીને કદી ન ફરમાવતે કે “એ ફાતિમા પોતાની જાતને જહન્નમથી બચાવે! કારણ કે હું અલ્લાહ તઆલાને ત્યાં તમને કાંઈ લાલ નથી પહોંચાડી શકતો” સારાંશ કે પોતાના પાસે ઈમાન અને નેક અમલની પુંજ ન હોય તો ફક્ત સંબંધ બસ નથી અને ઈમાન તકવા પરહેઝગારી સાથે જો પવિત્ર સંબંધ પણ હોય તો સુખહાનલ્લાહ નૂરન અલાનૂર છે, કયામતના દિવસે લાભકારક થશે જેમ કે અલ્લાહપાકે ફરમાવ્યું છે કે “અને જે લોકો ઈમાન લાવ્યા અને તેઓની પેરવી કરી અને તેઓની ઓલાદે પણ ઈમાનની સાથે તો અમે તેઓની સાથે તેમની ઓલાદને મેળવી દઈશું અને તેઓના અમલમાં કાંઈ પણ કમી કરીશું નહીં” એટલે બાપની મકબૂલીયતની બરકતથી ઓલાદને પણ તે દરજે પહોંચી ડશે અને બાપદાદાના અમલોમાં કમી થશે ના.

(૮) કેટલાક લોકોને એ શંકા થાય છે કે અલ્લાહપાકને અમારા અમલોની પરવાજ શું છે. સાહેબો એ સાચું છે કે અલ્લાહપાકને કોઈના અમલની પરવા નથી અને કાયદો પણ નથી, પરંતુ શું તમોને પણ તે નફાની પાવા નથી જે નેક અમલોથી મળે છે. અને શું નેક અમલથી આપનો પણ કાયદો નથી ખુલાસો એ કે અમલતો આપના નફા માટે મુકરર થયો છે ન કે અલ્લાહપાકના નફા માટે તો અલ્લાહ તઆલાને હાજત નથી પરંતુ તમો તો મોહતાજ છો ને? એની મિસાલ એવી છે કે કોઈ મહેરબાન હકીમ ડોક્ટર રહમ કરી કોઈ દવા ખતલાવે અને તે ખીમાર પોતાની બનનો દુશ્મન એ કહીને દાખ્ખ દે કે સાહેબ દવા પીવાથી હાકીમ સા ને શું કાયદો તો બહા માણુસ હકીમ સા નો શું કાયદો થાત, તારો તો કાયદો છે કે ખીમારીથી તંદુરસ્તી પ્રાપ્ત થઈ જશે.

(૯) એક શંકા કેટલાક આલિમોને થાય છે કે અમે ખીબ લેકોને નસીહત કરીએ છીએ તેઓના અમલોનો સવાબ પણ અમને મળે છે તે એટલો બધો કે અમારા અમલોનો કફકારો થઈ જશે અથવા અમોને એવા અમલોની ખબર છે કે જેને કરવાથી સેંકડો વરસના ગુનાહો માફ થઈ જશે. દાખલા તરીકે સુખહાનલ્લાહે વ બેહમદીહી સુખહાનલ્લાહીલ અઝીમ” ફરોજ સો વાર પઢી લેવું અથવા અરફા (જલહજની નવમી તારીખ)નો રોજો અથવા આશુરહનો રોજો રાખી લેવો, અથવા મક્કાવાળાઓ માટે એક તવાફ કરી લેવો, તો સાહેબો મોટી વાત એ છે કે જે આ અમલો ખસ હોય તમામ હુમો અને મનાઈઓ નફામાં છે એમ જણાય છે હદીસોમાં સાફ સાફ શબ્દોથી વર્ણન છે કે આ અમલો તે વખતે અમલોનો બદલો ગુનાહોનો કફકારો ખની બય છે જ્યારે મોટા ગુનાહોથી બચવામાં આવે, રહું એકે અમો લેકોને વખત અને નસીહત કરીએ છીએ તો સાહેબો એવા માણુસો પર તો વધારે વખાલ આવનાર છે, જેમકે હદીસ શરીફમાં બદઅમલ વખત કહેનર માટે ધમકી આવી છે જે જગ જણીતી છે.

(૧૦) એક ઘોડો ફેટલાક જાહેલ ફફારોને થાય છે કે હમો રિયાઝત અને મુજબિદાની જાહેલત ફના સુધી પહોંચી ગયા છીએ, હવે અમે કંઈ જ રફા નથી જે કાંઈ કરે છે તે તે જ કરે છે. અને એવી બકવાસ કરે છે કે કુફ અને મેદીનીની વાતો નીકળે છે, ક્યાંક તો તેઓ કહે છે કે દરયામાં કતરો (ટીપુ) મલી ગયું. ક્યાંક કહે છે કે દરયાને પેશાબનો કતરો નાપાક કરી શકતો નથી. ક્યાંક કહે છે કે અસલ મકસૂદ યાદ કરવી છે, જાહેરી નમાઝ રોઝહ પકોસલા છે, જે વ્યવસ્થા માટે મસલેહતથી નકકી ક્યાં છે. આ બકવાસનું પુરું કારણ જાહેલત, નાદાની છે, આ લોકોને તસવ્વુફના મકામાત (સ્થાનો)ની પણ જરાએ ખબર નથી એમને સલૂક અને વુસલ ખાક મસ્થો હશે, આ પરિણામ તોડીદના મામલામાં હદથી આગળ વધી જવાથી છે. આ જગ્યાએ એક મોટી જેવી વાત સમજી લેવી જોઈએ કે રસુલુલ્લાહ સલ.થી વધુ ન કોઈ વાસિલ (અલ્લાહ સુધી પહોંચનાર) થયો, ન મુવહહિદ (તોડીદવાળો) અને ન સહાબા રહીથી વધુ કોઈએ આજ સુધી શિક્ષણ મેળવું. તેથી રસુલુલ્લાહ સલ. અને સહાબા રહી.નો ખોફ, ડર તૌબાહ ઇસ્તિમ્કાર, અને અમલમાં કોશિશ અને નફસની વિરુદ્ધતાનો જાહેાબસ્ત અને ગુરા અમલોની સજાને જોઈ લેવી આ શક શુખ્હના દૂર થવા માટે ખસ પુરતી છે.

ઉમ્મીદ અને ઇસ્તિમાસ

સમજદાર લોકોથી ઉમ્મીદ છે કે આ રિસાલા પર નુકતેચીની નહીં કરે હેતુને નજર સમક્ષ રાખી નેકીઓ અને ગુનાહોના દુન્યવી અને ઉપ્રવી નતીજાઓને સમજશે અને પાછલાં ગુનાહોથી તૌબહ કરી અવિખ્ય માટે નેકીઓ પર કાયમ રહેવા અને ગુનાહોથી ખચવાનો પાકો ઈરાદો દિલમાં જમાવશે, અને હંમેશ અલ્લાહપાકથી તૌફીક માંગતા રહે અને આ નાકારહ માટે પણ અલ્લાહપાકની રઝામંદી પ્રાપ્ત થવાની કુઆ ક્યાં કરશે.

સુબહાન-રખમેક-રખિયલ-ઈઝઝતે - અમ્મા-યસેકૂન - વસલામુન-
અલલ-મુરસલીન-વલહમદોલિલ્લાહે-રખિયલ-આલમીન.

આ કીતાબના મૂળ ઉર્દુમાં લખનાર હ. મો. અશરફ અલી. થાનવી.
(રહે.) છે. એને ગુજરાતી પોશાકમાં આણુનાર કમતરીન, અહમદ
અશરફ રાંદેરી છે. મજકુર. કિતાબ. અતિ ઉત્તમ છે. એ વાંચવાથી
ખુદાપાકનો ડર. દિલમાં પૈદા થશે. અને શિક્ક ત્યાં બિદઅત અને ખરાબ
રસમ ત્યાં છુંડા રિવાજથી બચશે. અમારી તબ્લીગી હારમાળાનો આ
કીમતી ૧૨૮ મો મણકો છે. અલ્લાહ તઆલા અમારી આ અદના
સેવાને કબૂલ કરમાવે, અને લોકો પયોગી કરે.

હે અલ્લાહ તું અમને વધૂ તૌફીક અને હિમ્મત આપ અને દીની
સેવા કરવાની વધૂ ને વધૂ તાકાત અતા કર. આમીન અને અમારી
નબત ત્યાં છુટકારાનો તોશો કર, હું ગવાહી આપું છું કે અલ્લાહ
સિવાય કોઈ બંદગીને લાયક નથી અને ગવાહી આપું છું કે હઝરત
મુહમ્મદ સલ. અલ્લાહના ખરહક નબી છે. અને એજ માન્યતા ઉપર મને
જવાડ અને એજ માન્યતા ઉપર મને મોત આવ. આમીન.

લી અહમદ અશરફ રાંદેરી

(ખુદા તેની અને તેના મા-બાપની મગફિરત કરે.)

ખાદિમ દારૂલ ઉલૂમ અશરફીયહ અરબીયહ રાંદેર.